

PROCES-VERBAL
al ședinței de lucru interinstituționale
din 05.08.2024
pentru examinarea proiectului de lege pentru
modificarea Legii insolvenței (nr. unic 318/MDED/2024)
autor - Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

or. Chișinău, Casa Guvernului, Piața Marii Adunări Naționale 1, bir. 246, ora 10:00

Au participat:

- Veronica Arpintin - Secretar de Stat, Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării (MDED), **Președintele ședinței;**
- Constantin Țurcanu - Șef, Direcția politici de dezvoltarea a antreprenoriatului, MDED;
 Daniela Furtună - Șef, Direcția politici de reglementare a mediului de afaceri, MDED;
- Liliana Moraru - Șef, Direcția juridică, MDED;
 Viorica Cojuhari - Consultant principal, Direcția politici de dezvoltarea a antreprenoriatului, MDED, **secretarul ședinței;**
- Roger Gladei - Expert din partea Băncii Mondiale;
 Adrian Miron - Expert din partea Băncii Mondiale;
 Valeriu Cernei - Expert din partea Băncii Mondiale;
- Silvia Munteanu - Șef adjunct, Direcția juridică, Ministerul Infrastructurii și Dezvoltării Regionale (MIDR), prin corespondență;
- Irina Malanciuc - Consultant principal, Direcția contencios și control al legalității Agenția Proprietății Publice (APP);
- Mihaela Paierale - Consultant principal, Direcția contencios și control al legalității APP;
- Angela Popil - Consilier, Direcția contencios și control al legalității, APP;
 Gheorghe Zgherea - Șef adjunct, Direcția juridică, Ministerul Finanțelor (MF);
- Moisei Lepădatu - Consultant principal, Direcția juridică, Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare (MAIA);
- Denis Timciuc - Specialist principal, Direcția juridică, Agenția de Intervenție și Plăți în Agricultură (AIPA);
- Constantin Borosan - Secretar de stat, Ministerul Energiei (ME);
 Arina Postovan - Consultant principal, Direcția juridică, ME;
- Denis Bosii - Șef interimar, Direcția energie termică și cogenerare, ME;
- Irina Bunescu - Consultant principal, Direcția juridică, ME;
- Tatiana Tverdu - Șef, Direcția avizare acte normative, Ministerul Justiției (MJ);
- Corina Cristea - Șef, Secția drept privat, MJ;
- Lucia Lebedi - Consultant principal, Secția drept privat, MJ;
- Angela Maxim - Șef, Direcția profesii și servicii juridice, MJ;
- Cristina Bandur - Consultant principal, Secția executori judecătorești și administratori autorizați, MJ;
- Iurie Țapeș - Șef, Direcția proceduri de insolvență nr.1, Direcția generală recuperare creanțe Serviciul Fiscal de Stat (SFS);

Aliona Doroftei	- Șef, Direcția proceduri de insolvență nr. 2, Direcția generală recuperare creanțe, SFS;
Oleg Lupașco	- Șef, Direcția proceduri control și creanțe din cadrul Direcției generale metodologia impozitelor și taxelor, SFS;
Ion Popa	- Vicepreședinte, Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova (UAAM);
Carolina Catan	- Președintele Institutului Național de Instruire în Management Anticriză;
Marcel Lungu	Administrator autorizat;
Aleco Vicol	- Șef Serviciul Juridic, S.A. Termoelectrica;
Victor Baci	- Membru al Grupului de lucru al Comisiei de Stat pentru Reglementarea Activității de Întreprinzător, Camera de Comerț Americană din Moldova (AmCham).

Dna Veronica Arpintin a deschis ședința de lucru oferind cuvântul participanților în vederea runde de prezentare, menționând despre obiectivul ședinței:

Obiectivul ședinței: Examinarea propunerilor, obiecțiilor expuse de autoritățile publice centrale și instituțiile participante la etapa avizării repetate, la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012 (*număr unic 318/MDED/2024*), în vederea depășirii divergențelor conceptuale și identificarea soluțiilor de consens pentru definitivarea proiectului de act normativ.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că promovarea proiectului derivă din Planul de activitate al Guvernului pentru anul 2024, fiind una din priorități ale Ministerului. Astfel, cu suportul experților din partea Băncii Mondiale, la sfârșitul anului 2023 a fost inițiat un exercițiu de identificare a domeniilor de intervenție în Legea insolvenței, prin organizarea ședințelor bilaterale cu diverși participanți la proces (asociația băncilor, instanțe de judecată, administratori autorizați etc.).

Dna Veronica Arpintin a menționat că acest exercițiu de modificare a Legii insolvenței are scopul eficientizării derulării procesului de insolvență pentru toți participanții la proces, conform aspectelor identificate la etapa de analiză, dar va fi urmat de o rundă de modificări mai amplă, în special în contextul transpunerii Directivei UE.

DI Roger Gladei a comunicat că pe parcursul avizării au fost înaintate numeroase propuneri din partea autorităților și diverșilor actori ai procesului de insolvență, care au loc pentru examinări și discuții suplimentare, dar nu se încadrează în domeniile de intervenție identificate în proiectul actual. Or, Legea insolvenței reprezintă o lege în continuă schimbare, ținând cont de problemele semnalate periodic în procesul aplicării.

Dna Veronica Arpintin a menționat că Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării a examinat propunerile înaintate de autorități și instituții înțelegând scopul acestora, dar ele necesită o analiză mai amplă, prin consultarea părților implicate și vor fi luate în calcul cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma corelării propunerilor cu cadrul normativ UE în domeniu, în speță cu prevederile Directivei (UE) 2019/1023 privind restructurarea și insolvența, astfel încât aceste propuneri să se alinieze cu legislația europeană, dar și cu cele mai bune practici din țările membre UE.

Dna Viorica Cojuhari a informat că ședința a fost organizată în temeiul art. 39 alin. (3) din Legea nr. 100/2017, fiind transmisă în adresa participanților invitația, Agenda ședinței de lucru, dar și proiectul de act normativ, nota și sinteza preliminară a obiecțiilor și propunerilor. Totodată propunerile neesențiale care, potrivit Sintezei, nu au fost acceptate de autor, vor fi examinate suplimentar prin corespondență.

ORDINEA DE ZI:

I. Propunerile privind includerea în proiect a prevederilor aferente creanțelor bugetare, creditorilor bugetari și obligațiilor față de bugetul public național, includerea unor particularități suplimentare pentru insolabilitatea în agricultură.
1. Completarea legii cu noțiunea de „creanță bugetară” și modificarea unor prevederi relevante noțiunii pe parcursul legii - <i>art. 2, art. 140 alin. (2), art. 184 alin. (1), art. 186 alin. (3) lit. c)</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MAIA.</i>
2. Modificarea prevederilor legii în vederea suspendării executării hotărârilor instanței în caz de apel și apel declarat – <i>art. 8 alin. (1) și art. 126 alin. (10)</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MF.</i>
3. Propunerile de modificare a modului de acoperire a cheltuielilor procesului de insolabilitate, inclusiv a obligațiilor fiscale, precum și de modificare a conținutului creanțelor chirografare de rangul 3 – <i>art. 43 alin. (1) și alin. (2) punct 3).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED, MF și MAIA.</i>
4. Modificarea prevederilor legii în vederea recunoașterii autorității fiscale în calitate de creditor garantat, precum și includerea impozitelor și taxelor la cheltuielile procesului de insolabilitate - <i>art. 50 alin. (1), art. 52 alin. (1), (2).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MF</i>
5. Modificarea termenului de prezentare a raportului administratorului în fața adunării creditorilor – <i>art. 114 alin. (1).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MF.</i>
6. Modificarea prevederilor aferente licitației repetate, în condiția prezenței creditorilor bugetari de clasă superioară - <i>art. 119 alin. (2) și alin. (5).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MF.</i>
7. Modificarea prevederilor privind drepturile creditorilor chirografari cu specificări pentru creditorii bugetari – <i>art. 194.</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MF.</i>
8. Completări cu prevederi privind insolabilitatea subiecților subvenționați în agricultură și mediul rural - <i>Cap. VIII Unele particularități ale insolabilității în agricultură.</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED, MAIA, AIPA.</i>
9. Propunerea de modificare a legii insolabilității aferente procesului de restructurare sau lichidare a Întreprinderilor Municipale de gestionare a fondului locativ, cu identificarea ariilor de intervenție în acest sens. <i>Raportori: reprezentanți ai MDED, MEn.</i>
II. Propunerile privind ajustarea prevederilor aferente remunerării administratorilor insolabilității/lichidatorilor, plata onorariului de succes, repartizarea cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului, distribuirea produsului obținut din valorificarea bunurilor grevate.
1. Modificarea prevederilor aferente remunerării administratorului provizoriu, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară - <i>art. 25 alin. (6).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED, MF și UAAM.</i>
2. Modificarea normei care prevede repartizarea cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului, în cazul insuficienței bunurilor în masa debitoare - <i>art. 32 alin. (2).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED și MJ</i>
3. Modificarea prevederilor aferente remunerării administratorului/ lichidatorului, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară - <i>art. 70 alin. (3) și alin. (4).</i> <i>Raportori: reprezentanți MDED, MF și UAAM.</i>
4. Modificarea prevederilor privind plata onorariului de succes din contul creditorilor care reprezintă interesele bugetului public național, precum și a celor care nu și-au exprimat acordul la plata acestuia - <i>art. 70 alin. (7).</i>

<i>Raportori: reprezentanți MDED și MF.</i>
5. Modificarea prevederilor privind achitarea onorariului fix în cazul în care debitorul nu dispune de bunuri, din contul membrilor organelor de conducere ale debitorului – art. 70 alin. (13). <i>Raportori: reprezentanți MDED și MJ.</i>
6. Modificarea normei privind distribuirea produsului obținut în masa debitoare, în speță, a produsului obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală – art. 132 alin. (1). <i>Raportori: reprezentanți MDED, MJ și UAAM.</i>
III. Alte propuneri de modificare a Legii insolvenței nr. 149/2012
1. Completarea cu prevederi specifice înaintării cererii de strămutare. (art. 5). Propunerea APP. <i>Raportori: reprezentanți MDED, APP.</i>
2. Modificarea prevederilor privind bunurile care nu pot fi incluse în masa debitoare din perspectiva corelării cu alte acte normative (art. 2 și art. 40). <i>Raportori: reprezentanți MDED, APP și MIDR.</i>
3. Completarea cu prevederi suplimentare privind desfășurarea adunării creditorilor prin mijloace electronice - art. 56, art. 57. <i>Raportori: reprezentanți MJ și MF.</i>
4. Propunerea de limitare a numărului de întreprinderi la care poate fi desemnat un administrator autorizat - art. 63 alin. (8). <i>Raportori: reprezentanți APP și MIDR.</i>
5. Modificarea unor prevederi privind examinarea și votarea planului procedurii de restructurare (art. 199 și art. 200) <i>Raportori: reprezentanți MDED, MJ și UAAM.</i>
6. Propuneri de modificare a prevederilor privind Registrul cauzelor de insolvență. <i>Raportori: reprezentanți MDED, MJ și UAAM.</i>
7. Propunerile formulate de către Grupul de lucru a Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător la art. 71 alin. (1) și art. 75 alin. (3). <i>Raportori: reprezentanți MDED, AmCham, APP.</i>
IV. Alte propuneri ale autorităților care nu au fost acceptate și argumentate de autor, examinate suplimentar prin corespondență.

Desfășurarea ședinței de lucru și inițierea discuțiilor pe marginea propunerilor înaintate, conform Ordinii de zi:

S-au examinat:

- I. Propunerile privind includerea în proiectul de lege a prevederilor aferente creanțelor bugetare, creditorilor bugetari și obligațiilor față de bugetul public național, includerea unor particularități ale insolvenței în agricultură, precum și propuneri aferente procesului de lichidare/restructurare a întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ.

1. Completarea legii cu noțiunea de „creanță bugetară” și modificarea unor prevederi relevante noțiunii pe parcursul legii - Art. 2, art. 140 alin. (2), art. 184 alin. (1), art. 186 alin. (3) lit. c) Propunerea Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare (MAIA)

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că din partea MF, MAIA și MEn. au parvenit la etapa avizării propuneri suplimentare la proiectul de lege, care să modifice aspecte aferente creanțelor bugetare, creditorilor bugetari, subvențiilor în agricultură, gestionării întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ în insolvență.

În acest sens s-a propus spre examinare propunerea MAIA de completare a legii cu o noțiune nouă la art. 2, cea de “creanță bugetară”, care consecvent este însoțită de modificări la art. 140 alin. (2), art. 184 alin. (1), art. 186 alin. (3), prin care, pe parcursul legii urmează

să fie substituită sintagma de “obligații fiscale” cu cea de “creanțe bugetare”. Se propune ca în categoria de creanțe bugetare să fie incluse mijloacele financiare provenite din Fondul Național de Dezvoltare a Agriculturii și Mediului Rural și de la partenerii de dezvoltare, care urmează a fi restituite; amenzile, alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora (dobânzi și penalități).

DI Moisei Lepădatu a menționat că intenția MAIA este de a include creanțele aferente subvențiilor la rangul 3 ca și alte creanțe bugetare. Această propunere derivă din problemele cu care se confruntă AIPA în recuperarea mijloacelor bugetare care se acordă întreprinderilor agricole ca și subvenții, deoarece Legea nr. 71/2023 cu privire la subvenționarea în agricultură și mediul rural, prevede că beneficiarul subvențiilor care intră în insolabilitate este obligat să restituie valoarea subvenției. În acest sens au fost prezentate în avizul repetat datele statistice din ultimii 5 ani, potrivit cărora au fost recuperate doar 50% din sumele calculate. Acest fapt se datorează calificării majorității creanțelor privind subvențiile în rangul V al creanțelor chirografare și doar un procent mic în creanțe de rangul III.

DI Roger Gladei a menționat că nu este susținută poziția potrivit căreia creditele publice trebuie să aibă un rang mai înalt decât creditele private, or potrivit Ghidului UNCITRAL cu privire la insolabilitate există diferențiere doar între creditorii garanți și negaranți, iar garanția poate să rezulte din contracte, după modelul aplicat de bănci conform legii, când se obține o hotărâre judecătorească și se înregistrează un gaj legal, creanțele fiind trecute în rang mai înalt ca și creanțe garantate. Altfel, ele sunt achitate conform consecutivității și rangului prevăzut la art. 43 din lege.

DI Denis Timciuc a menționat că, în calitate de analiză comparativă pentru propunerea respectivă, poate servi Ordonanța de Urgență nr. 66/2011 a Guvernului României, care reglementează activitățile de prevenire, de constatare a neregulilor, de stabilire și de recuperare a creanțelor bugetare rezultate din neregulile apărute în obținerea și utilizarea fondurilor europene și/sau a fondurilor publice naționale aferente acestora.

DI Roger Gladei a menționat că activitățile de constatare a neregulilor nu se referă și la trecerea creanțelor respective într-un rang mai înalt. Chiar dacă legislația României operează cu noțiunea de creanță bugetară, nu și în Germania de exemplu, acest fapt nu clasează creanțele bugetare într-un rang superior, or statul are în lege mecanismele necesare de solicitare a instituirii unor garanții și a executării silite, conform creditorului privat. În lipsa cărorva garanții, doar impozitele pot fi incluse în lista creanțelor de rang mai înalt.

DI Denis Timciuc a menționat că subvenția reprezintă mijloace alocate din bugetul public național și este o plată nerambursabilă oferită unei întreprinderi agricole, care în cazul intrării în procedură de insolabilitate este obligată să o restituie.

Dna Angela Popil a menționat că statul alocă mijloace bugetare prin diverse programe de finanțare a antreprenoriatului, nu doar pentru întreprinderile din domeniul agriculturii, dar și pentru alte întreprinderi, care la fel intră în insolvență. În cazul acestor creanțe bugetare, care au același regim juridic, nu se intervine pentru a stabili un rang prioritar. Statul își asumă riscul nerecuperării mijloacelor la etapa de evaluare a beneficiarilor subvențiilor, fiind inoportună egalarea acestor creanțe cu cele de rang I sau II. Totodată ar putea fi examinată posibilitatea prevederii procedurii de garantare pentru subvenții.

DI Denis Timciuc a menționat că la moment nu există o astfel de procedură.

DI Roger Gladei a menționat că ar trebui ridicată problema necesității garanțiilor. Totodată, în conformitate cu Ghidul UNCITRAL, într-o economie de piață, urmează a fi respectate principiile echității și egalității, or în caz contrar vor apărea și alte solicitări în vederea ridicării rangului creanțelor.

DI Roger Gladei a menționat că statul, în calitate de creditor negarantat are posibilitatea constituirii unui gaj legal în baza unei hotărâri judecătorești, având temei nerespectarea condițiilor contractuale.

DI Denis Timciuc a menționat că în instanță, în unele cazuri se acceptă includerea în rangul III a creanțelor aferente subvențiilor, iar în alte cazuri ele sunt tratate ca și creanțe de rangul V.

DI Roger Gladei a expus că aceste situații țin de executarea defectuoasă a legii, și nu este oportună modificarea legii în acest sens.

Dna Veronica Arpintin a menționat că se atestă situații când din motivul ineficienței sau eficienței reduse a unor procese se recurge la efectuarea modificărilor cadrului legal. În cazul examinat, problema respectivă poate fi soluționată prin examinarea și revizuirea Regulamentelor de atribuire a subvențiilor, în partea ce ține de calitatea portofoliilor.

Dna Angela Popil a comunicat că o alternativă ar fi examinarea posibilității de modificare a articolului 43 alin. (2) din Legea insolvenței și includerea aici a unor categorii de creanțe care ar putea fi incluse în rangul IV și ar răspunde întrebărilor ridicate de MAIA fără a insista pe includerea în art. 2 a noțiunii de creanță bugetară, cu includerea unor elemente străine definiției de creanță bugetară.

DI Roger Gladei a menționat că o astfel de soluție alternativă la art. 43, trebuie examinată mai amplu, cu o analiză cost-beneficiu, dar și determinării tuturor creanțelor care ar putea fi incluse la această categorie, or statul are o varietate de programe prin care se oferă astfel de finanțări din bugetul de stat, fiind atrași în dialog toate părțile impactate. Dar este inoportun pentru includerea în proiectul actual.

Dna Viorica Cojuhari, a menționat că propunerile înaintate de MAIA la art. 140, 184, 186, la fel țin de prioritizarea creanțelor bugetare aferente subvențiilor și respectiv cad sub incidența argumentelor expuse mai sus.

S-a stabilit:

1. MDED a comunicat că propunerile înaintate de MAIA depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea fiecărei părți implicate în procesul de insolvență și vor fi examinate cu ocazia rundei ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

2. Modificarea prevederilor legii în vederea suspendării executării hotărârilor instanței în caz de apel și apel declarat – art. 8 alin. (1) și art. 126 alin. (10) Propunerea MF.

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerile suplimentare ce țin de suspendarea executării hotărârilor instanței în caz de apel și apel declarat, în cazul dezafectării incontestabile a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național depășesc obiectul prezentului proiect de reformă și nu este oportună includerea lor la această etapă.

DI Gheorghe Zgherea a comunicat că Ministerul Finanțelor insistă ca în art. 8 alin. (1) și 126 alin. (10), care se referă la faptul că termenul de apel, precum și apelul declarat nu suspendă executarea hotărârilor instanței de insolvență, să fie inclusă sintagma “cu excepția cazurilor prevăzute de lege”. În acest sens, se face trimitere la art. 435 alin. (1) din Codul de procedură civilă și art. 68 alin.(2¹) din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014, care stabilesc că recursul declarat împotriva hotărârii

judecătorești definitive privind dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetelor componente ale bugetului public național și din contul autorităților/instituțiilor bugetare suspendă termenul de executare a hotărârii judecătorești.

DI Roger Gladei a întrebat care este impedimentul aplicării art. 8 alin. (3) din Legea insolvențabilității, conform căruia statul poate înainta cereri motivate de suspendare, fără a fi necesare alte modificări în legislație.

DI Gheorghe Zgherea a menționat că intenția este de uniformizare a cadrului legal, astfel încât contestația de apel să aibă efect suspensiv din oficiu, fără înaintarea unei cereri suplimentare. Astfel când este vorba despre documente executorii de încasare a unor sume din contul unor persoane private, există riscul ca bunurile să fie înstrăinate și hotărârea să nu fie executată, iar în cazul statului nu există acest risc.

DI Roger Gladei a menționat că în acest caz uniformizarea trebuie să semnifice aplicarea aceluiași reguli pentru toți, cu oferirea posibilității echitabile pentru toți participanții de înaintare a cererilor de suspendare, statul având temei legal de înaintare a cererii în acest sens cu argumentele de rigoare

Dna Angela Popil a menționat că suspendarea din oficiu a unei hotărâri judecătorești de intentare a procesului de insolvențabilitate va duce la valorificarea masei debitoare în perioada de suspendare până la intentarea propriu-zisă a procesului.

DI Gheorghe Zgherea a menționat că se dorește suspendarea hotărârilor ce țin de încasarea sumelor ce țin de dezafectarea incontestabilă a mijloacelor bănești din contul bugetului de stat sau poprire.

Dna Angela Popil a relevat că și în caz de poprire este vorba despre aplicarea unui tratament inechitabil comparativ cu alți participanți la proces.

DI Gheorghe Zgherea a menționat că această reglementare este deja prevăzută în Legea nr. 181/2014. Anterior modificărilor la legea respectivă era executorie doar hotărârea judecătorească irevocabilă. Astfel în condițiile în care apelul nu va avea efect suspensiv există riscul ca mijloacele financiare, achitate de la bugetul de stat, să nu fie recuperate. În acest caz, trebuie evitat conflictul de norme între actele normative.

Dna Angela Popil a relevat că art. 68 din Legea nr. 181/2014 prevede această reglementare doar în cazul recursului, nu și apelului.

DI Roger Gladei a reiterat că în contextul în care legea insolvențabilității prevede mecanismul posibilității de suspendare, conform art. 8 alin. (3) din Legea insolvențabilității, acest subiect ține de diligența debitorului poprit, care este în cazul dat bugetar, în baza unui temei, fără a opera modificări la lege și a-i da un caracter universal, cu încălcarea principiului egalității și echității.

Totodată, **DI Roger Gladei** a comunicat că această propunere, are loc pentru examinări și discuții suplimentare, dar nu se încadrează în domeniile de intervenție identificate în proiectul actual și va fi luată în calcul cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii. În acest context, într-adevăr este necesară asigurarea corelării cu ultimele modificări ale cadrului legal, dar aceasta urmează a fi efectuată în baza unei analize cost-beneficiu pentru toți participanții la procesul insolvențabilității, cu consultarea corespunzătoare a acestora, dar și cu examinarea în corelare cu Directivele UE,

Dna Angela Popil a reiterat că Statul are posibilitatea să-și execute obligațiile odată ce a fost pronunțată o hotărâre, prin aplicarea mecanismelor pe care le oferă legea, fără a fi necesară suspendarea hotărârii în privința statului, până se vor epuiza toate căile de atac. În acest caz sectorul privat este dezavantajat față de stat, fiind necesară aplicarea echitabilă a legii pentru toți actorii.

DI Gheorghe Zgherea a menționat că se atestă un conflict de norme între caracterul executoriu și efectul suspensiv în ceea ce privește dezafectarea incontestabilă a mijloacelor

bugetare și consideră că sunt necesare modificări în legea insolvenței, propuse de Ministerul Finanțelor.

DI Roger Gladei a menționat că ar fi oportună revenirea la acest subiect, în urma unei examinări suplimentare a tuturor aspectelor și modificărilor ce urmează a fi operate în Legea insolvenței pentru a asigura aplicarea eficientă a acestor modificări.

DI Gheorghe Zgherea a insistat pe includerea propunerii respective în acest proiect de lege, nefiind clară necesitatea efectuării unei analize suplimentare. Or, potrivit propunerii, apelul declarat împotriva hotărârilor instanțelor de insolvență de încasare a mijloacelor financiare de la bugetul public național va avea ca efect suspendarea, prin efectul legii, a hotărârii contestate, fapt care nu va permite dezafectarea mijloacelor respective, cu eventuala imposibilitate de restituire a acestora în cazul admiterii apelului declarat. Mai mult ca atât, acest fapt va corespunde procedurii de executare în alte cauze civile, în care recursul declarat la fel suspendă prin efectul legii executarea deciziilor definitive de încasare a mijloacelor financiare de la bugetul public național. Refuzul introducerii acestei modificări ar însemna că doar în procedurile de insolvență hotărârile judecătorești privind încasarea unor mijloace financiare de la bugetul public național se execută altfel, decât în alte proceduri civile, fapt care nu poate fi acceptat.

S-a stabilit:

1. MDED constată că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

3. Propunerile de modificare a modului de acoperire a cheltuielilor procesului de insolvență, inclusiv a obligațiilor fiscale, precum și de modificare a conținutului creanțelor chirografare de rangul 3) - art. 43 alin. (1) și alin. (2) - propunerile MF și MAIA.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a dat cuvânt reprezentanților Ministerului Finanțelor și Ministerului Agriculturii și Industriei Alimentare.

DI Iurie Țapeș a comunicat că la art. 43 alin. (1) se propune includerea prevederii care să asigure distribuția proporțională a masei debitoare la acoperirea obligațiilor masei debitoare. Acestea se distribuie proporțional între cheltuielile procesului și obligațiile masei debitoare.

DI Roger Gladei a menționat că în acest caz există riscul să nu mai fie efectuate careva finanțări post-intentare, în condiția în care Serviciul Fiscal de Stat a avea întâietate. Totodată, această propunere urmează a fi discutată în consens mai larg, fiind necesară inclusiv consultarea creditorilor privați.

DI Gheorghe Zgherea, la art. 43 alin. (2) a comunicat că MF propune de a concretiza că taxele, penalitățile, datorate bugetului public național, urmează să se regăsească în rangul 3, fiind prioritare față de creanțele creditorilor privați, or în practica judiciară, prevederea actuală este interpretată în mod diferit, fiind cazuri când sub textul "alte plăți obligatorii la bugetul public național" se înțeleg inclusiv penalitățile, iar în alte cazuri, penalitățile de întârziere față de bugetul public național sunt incluse într-un rang inferior, de rangul 6, chiar dacă majorarea de întârziere este parte a obligației fiscale conform Codului fiscal. Art.43 alin.(2) pct.3) din Legea respectivă stabilește că la rangul 3 se atribuie creanțele rezultate din creditele, împrumuturile și garanțiile de stat interne și externe acordate de către Ministerul

Finanțelor (capitalul, dobânda, comisioanele contractuale), impozitele și *alte plăți obligatorii către bugetul public național*.

Dna Angela Popil a menționat că propunerea ar încărcă debitorul și epuiza masa debitoare în favoarea statului și în detrimentul celorlalți creditori, fiind încălcat principiul echității și egalității în procesul de insolvabilitate. Totodată a menționat că majorarea de întârziere nu reprezintă o creanță fiscală, dar o sancțiune pentru neexecutarea în termen a obligațiilor și trebuie să se regăsească la rangul 6, în rând cu penalitățile din domeniul privat. Creanțele statului deja sunt în avantaj, fiind în rangul 3.

DI Iurie Țapes a menționat că în legislația română se operează cu termenul de creanță bugetară care reprezintă creanțele constând în impozite, taxe, contribuții, amenzi și alte venituri bugetare, precum și accesoriile acestora. Totodată Codul fiscal definește componența obligației fiscale în care se regăsește și majorarea de întârziere (penalitatea).

DI Roger Gladei a comunicat că la fel consideră oportună menținerea sancțiunilor și penalităților la rangul 6, în rând cu penalitățile creditorilor privați, or, scopul legii insolvabilității constă în instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor tuturor creditorilor, fiind asigurată egalitatea și echitatea între creditori.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că ținând cont de Agenda voluminoasă, în vederea eficientizării desfășurării ședinței, dar și reținând argumentele formulate în privința necesității asigurării egalității între creditori, expuse de autor, dar și de autorități, în ordinea de zi la acest compartiment se regăsesc și alte prevederi care la fel soluționează probleme ale cercului de creditori bugetari (Propunerile de la **punctul 6** - Modificarea prevederilor aferente licitației repetate, în condiția prezenței creditorilor bugetari de clasă superioară - art. 119 alin. (2) și alin. (5), precum și **punctul 7** - Modificarea prevederilor privind drepturile creditorilor chirografari cu specificări pentru creditorii bugetari – art. 194.).

Astfel, se rețin inclusiv argumentele autorului expuse în Sinteză, la art. 119. În cazul licitației repetate, odată ce prețul de preluare nu este mai mic decât prețul de licitație, niciun creditor (inclusiv statul) nu este prejudiciat sau discriminat. Preluarea unui bun de către un creditor de rang inferior nu va duce la încălcarea rangului (ridicarea rangului acestuia), or acest creditor va trebui să plătească în masă debitoare diferența dintre prețul de preluare și valoarea creanței sale. Din această diferență vor fi plătiți creditorii de rang superior, inclusiv statul.

DI Gheorghe Zgherea a reiterat că autorul proiectului nu a înțeles gravitatea problemei cu care se confruntă creditorii bugetari în aspectele enunțate. Astfel, în redacția actuală Legea insolvabilității conține prevederi legale, care defavorizează în mod evident Statul în procedurile de insolvabilitate în vederea recuperării creanțelor bugetare chiar și în situația când acesta este creditor de clasă superioară în raport cu alți creditori. Or, de exemplu, astăzi art.119 din lege permite unui creditor privat de rang inferior (de rangul 5) să preia în contul creanței sale bunul expus la vânzare (dacă licitația nu a avut loc), fiind astfel încălcată ordinea stingerii creanțelor (statul fiind creditor de rangul 3). În multiple cazuri, creditorul de rangul 5 preia bunurile respective în contul stingerii creanței sale, deoarece, în caz de vânzare a bunului respectiv la licitații repetate, sumele obținute vor fi îndreptate spre stingerea creanței bugetare de rangul 3. Or, creditorul respectiv conștientizează că, în caz de vânzare, acesta nu își va recupera creanța sa, sumele obținute fiind suficiente pentru achitarea creditorilor din ranguri superioare. Respectiv, acesta este gata să preia orice bunuri (chiar neînsemnate) numai cu scopul de a-și recupera într-o oarecare măsură creanța sa. Este evident că prin asemenea preluări a bunurilor în contul creanțelor, Statul este prejudiciat, deoarece are loc stingerea creanțelor unor creditori de rang inferior.

În același timp, Statul, de regulă, nu poate prelua bunurile respective datorită unor circumstanțe de ordin obiectiv:

a) în caz de preluare, statul trebuie să își diminueze creanța cu prețul inițial al bunului stabilit la licitație. În cazul în care Statul va fi nevoit să-l vândă ulterior la un preț mai mic, nu își va recupera în întregime creanța.

b) spre deosebire de creditorii privați, Statul (prin intermediul autorității fiscale) participă în calitate de creditor în absoluta majoritate a proceselor de insolvență, preluarea bunurilor fiind una problematică, deoarece va necesita cheltuieli suplimentare din necesitatea de a păzi bunurile respective, de a le transporta, de a le depozita, de a organiza vânzarea acestora etc.

Astfel, pentru a nu admite stingerea unor creanțe de rang inferior față de creanțele bugetare, insistăm asupra introducerii modificărilor respective.

La fel, insistăm pe completarea art. 194 cu un nou enunț cu următorul conținut: „Nu pot fi atinse drepturile creditorilor bugetari de a își valorifica creanțele integral din valorificarea masei debitoare, precum și nu se admite aplicarea cotei de reducere în privința creanțelor bugetare.”

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea de la art. 194 la fel depășește obiectul prezentului proiect și poate fi examinat în următorul exercițiu legislativ de modificare a Legii insolvenței, fiind necesară o argumentare suplimentară, cu evaluarea costurilor și beneficiilor, precum și analizei comparate.

DI Gheorghe Zgherea a reiterat poziția privind completarea art. 194.

S-a stabilit:

1. Propunerile de modificare la art. 43, 119 și 194 depășesc obiectul prezentului proiect de lege, ținând cont că vin să soluționeze problemele unui domeniu îngust al insolvenței și a unui cerc restrâns al creditorilor, și urmează a fi examinat suplimentar, cu efectuarea analizei cost-beneficiu pentru toți participanții la proces, în contextul reformei legislative ulterioare a legii insolvenței, inclusiv prin prisma corespunderii la normele europene.

2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își menține poziția privind necesitatea modificării art. 43.

3. Ministerul Finanțelor își menține poziția privind modificările la art. 43, 119 și 194.

S-a examinat:

4. Modificarea prevederilor legii în vederea recunoașterii autorității fiscale în calitate de creditor garantat, precum și includerea impozitelor și taxelor la cheltuielile procesului de insolvență - art. 50 alin. (1) și art. 52 alin. (1) și (2) - propunerile MF.

Au luat cuvânt:

DI Gheorghe Zgherea a menționat că prin propunerea Ministerului Finanțelor la art. 50 alin. (1) se urmărește ca autoritatea fiscală să fie recunoscută în calitate de creditor garantat în baza actului de sechestru, fiind îndreptățită la satisfacerea priorității a creanțelor garantate din contul bunului sechestrat, în rând cu creditorii cu drept de gaj.

DI Iurie Țapes a menționat că la alin.(3) sunt nominalizați și alți creditori care pot fi considerați garantați. În acest caz ar fi oportun și statul să se regăsească printre ei.

Dna Angela Popil a menționat că în acest caz, Serviciul Fiscal de Stat se încadrează la art. 50 alin. (3) lit. a) - creditorii care au un drept de retenție al bunului, nefiind necesare modificări.

DI Denis Timciuc a menționat că instanțele nu aplică astfel această prevedere.

Dna Angela Popil a menționat că în acest caz nu este obiect al modificării legii, dar al implementării incorecte al prevederilor deja existente.

DI Gheorghe Zgherea a menționat că Ministerul Finanțelor propune la art. 52 alin. (1) lit. b) să fie incluse la cheltuieli ale procesului, remunerația și cheltuielile

administratorului provizoriu, ale administratorului insolvenței/lichidatorului, nu doar dacă au fost prevăzute, dar și să fie justificate documentar, prin acte corespunzătoare.

DI Roger Gladei a menționat că în conformitate cu regulile evidenței contabile toate cheltuielile reflectate necesită a fi documentate. Deci, este superfluu a se completa alin. (1) cu precizarea menționată.

S-a stabilit:

1. Propunerile de la art. 50 și art. 52, depășesc obiectul proiectului promovat de MDED și urmează a fi examinat suplimentar, cu efectuarea analizei cost-beneficiu pentru toți participanții la proces, în contextul reformei ulterioare, inclusiv prin prisma corespunderii la normele europene.

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

5. Modificarea termenului de prezentare a raportului administratorului în fața adunării creditorilor – art. 114 alin. (1). Propunerea MF

A luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că obiecția a fost acceptată parțial cu ajustarea normei, cu includerea în proiectul de lege.

S-a convenit: Se agreează cu autorul avizului propunerea de ajustare a modificării art. 114 alin. (1), cu includerea în proiect.

S-a examinat

8. Completări cu prevederi privind insolvențabilitatea subiecților subvenționați în agricultură și mediul rural - Cap. VIII Unele particularități ale insolvențabilității în agricultură. - Art. 231¹ Propunerea MAIA.

Au luat cuvântul:

DI Denis Timciuc a expus din partea AIPA, că se intenționează redenumirea și includerea unui articol nou în capitolul care se referă la particularitățile insolvențabilității în agricultură. În acest sens se propun completări cu prevederi care obligă administratorul insolvențabilității/lichidatorul să înștiințeze AIPA despre intentarea oricăror proceduri prevăzute de lege și să verifice dacă debitorul a beneficiat sau nu de subvenții. Totodată, prevederile noi stabilesc că administratorul de insolvențabilitate/lichidatorul este obligat să includă în tabelul provizoriu sau definitiv al creanțelor suma subvențiilor accesate de către subiect, pentru care ultimul avea obligația să mențină criteriile de eligibilitate în conformitate cu actele normative aferente domeniului subvenționării. Creanțele se înscriu în beneficiul Agenției de Intervenție și Plăți pentru Agricultură.

Dna Angela Popil a constatat că se vrea includerea acestor creanțe în tabelul preliminar din oficiu, cu grad prioritar față de alte creanțe.

DI Denis Timciuc a reiterat că acestea sunt mijloace din buget, care urmează a fi protejate. Totodată a menționat despre prevederile Legii nr. 71/2023 cu privire la subvenționarea în agricultură și mediul rural, care nu sunt luate în calcul de către administratorii autorizați. Anume în acest sens, au fost înaintate propunerile de modificare a Legii insolvențabilității din partea MAIA. Politica de subvenționare a statului trebuie să fie protejată.

Dna Carolina Catan a reiterat că propunerile nu trebuie să contravină principiilor egalității și echității Ghidului UNCITRAL, prin care toți creditorii din cadrul aceluiași rang trebuie să fie tratați egal.

Dna Angela Popil a comunicat că protejarea statului în procedura de insolvență trebuie efectuată prin proceduri și mecanisme aplicate preventiv insolvenței.

DI Roger Gladei a reiterat că acest subiect urmează a fi examinat adițional, cu o analiză cost-beneficiu, a riscurilor și beneficiilor mult mai amplă, or, obiectul proiectului actual este altul decât propunerile reiterate. Totodată, este necesară consultarea tuturor părților care ar putea fi afectate de aceste modificări, inclusiv societatea civilă. Incluziunea la această etapă a tuturor propunerilor care vin să favorizeze în mare parte statul în calitate de creditor, ar putea distorsiona aplicarea legii insolvenței.

S-a stabilit:

1. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării reiterează că aceste propuneri depășesc obiectul prezentului proiect și vor fi examinate într-o rundă mai amplă de modificare a Legii insolvenței, inclusiv prin prisma transpunerii prevederilor cadrului legal UE.

2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

9. Propunerea de modificare a legii insolvenței sub aspect al reglementării procesului de restructurare și lichidare a întreprinderilor municipale de gestionare a fondului locativ. Propunerea Ministerului Energiei.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că acest subiect a fost propus de către colegii de la Ministerul Energiei, care au solicitat întrunirea în cadrul unei ședințe.

DI Constantin Borosan a comunicat că subiectul este de o importanță majoră, având impact negativ asupra domeniului termoelectric, în special asupra activității companiei de stat S.A. Termoelectrica.

Dna Irina Malanciuc a menționat că subiectul este important și pentru Agenția Proprietății Publice.

Dna Angela Popil consideră că pentru această problemă ar fi oportună includerea unui capitol separat în lege.

DI Constantin Borosan a comunicat că problema înaintată este una complexă și necesită a fi examinată în cadrul unei ședințe separate.

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că autorul proiectului a sesizat importanța subiectului din avizele Ministerului Energiei, dar în contextul în care propunerile sunt la nivel de viziune generală, apare necesitatea examinării acestora în cadrul altui exercițiu de modificare a Legii insolvenței și altor acte normative, după caz. Totodată este necesară o fundamentare a propunerilor, alternativelor, inclusiv prin analiza cost-beneficiu.

În vederea evitării tergiversării promovării proiectului elaborat de MDED, se propune demararea în paralela consultărilor și discuțiilor asupra problemei enunțate, cu implicarea ministerelor și instituțiilor relevante, în vederea identificării domeniilor exacte de intervenție în Legea insolvenței, inclusiv prin setarea unor ședințe suplimentare dedicate subiectului.

DI Constantin Borosan a menționat că un termen prealabil pentru definitivarea propunerilor ar fi începutul lunii septembrie. În același timp consideră oportună și susține propunerea MDED de inițiere în paralel a examinării subiectului prezentat de Ministerul Energiei la etapa avizării.

S-a convenit: Propunerea suplimentară la proiectul de lege prezentată de Ministerul Energiei, urmează a fi analizată și discutată în paralel cu proiectul actual, în vederea identificării domeniilor de intervenție în Legea insolvenței care ar putea soluționa problema, prin organizarea unor ședințe dedicate subiectului, cu implicarea tuturor autorităților și instituțiilor relevante.

Notă*: *Subiectele din Agendă la compartimentul II și III au fost examinate inclusiv în cadrul unei ședințe suplimentare, organizate la 08.08.2024, cu reprezentanții din partea autorului proiectului (Viorica Cojuhari, Roger Gladei, Valeriu Cernei), MJ (Cristina Bandur), UAAM (Ion Popa, Marcel Lungu, Carolina Catan), APP (Angela Popil), MF (Gheorghe Zgherea), SFS (Iurie Țapeș) și AmCham (Victor Baciu).*

S-au examinat

II. Propunerile privind ajustarea prevederilor aferente remunerării administratorilor insolvenței/lichidatorilor, plata onorariului de succes, repartizarea cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului, distribuirea produsului obținut din valorificarea bunurilor grevate.

S-a examinat:

1. Modificarea prevederilor aferente remunerării administratorului provizoriu, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară - art. 25 alin. (6).

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că, potrivit avizelor prezentate, se impune necesitatea ajustării formulei de calcul a cuantumului remunerării administratorilor provizorii, ținând cont de modificările cadrului normativ în baza căruia a fost stabilit cuantumul minim de remunerare, Hotărârea Guvernului nr. 743/2002.

DI Zgherea Gheorghe a expus propunerea suplimentară a Ministerului Finanțelor privind modificarea sintagmei prin care onorariul fix urmează a fi calculat proporțional timpului efectiv lucrat în fiecare lună, or redacția actuală stabilește că remunerarea se stabilește pentru fiecare lună efectiv lucrată. O persoană poate avea calitatea de administrator provizoriu la un număr nelimitat de întreprinderi insolvente (zeci de întreprinderi), acesta urmând în așa fel să beneficieze de onorariu în funcție de timpul efectiv lucrat.

DI Roger Gladei a comunicat că la această etapă nu este oportună includerea propunerii, fără o analiză de impact comparativă și consultarea suplimentară a tuturor părților implicate.

DI Ion Popa a menționat că în cazul administratorilor nu trebuie confundat onorariul cu salariul calculat pentru timpul efectiv lucrat ca și contravaloare a muncii prestate de salariat în baza contractului individual de muncă, or administratorii autorizați nu au statut de angajați în baza unui contract individual de muncă.

DI Roger Gladei a menționat că potrivit celor mai bune practici, prevăzute și de Ghidul UNCITRAL în domeniul insolvenței, inclusiv în legislația României, este prevăzut că la stabilirea nivelului onorariului fix se vor avea în vedere calificarea și complexitatea sarcinilor și activităților desfășurate.

S-a stabilit:

1. S-a convenit reformularea propunerii de modificare a art. 25 alin. (6) din proiectul de lege, după cum urmează: „(6) Cuantumul remunerării administratorului provizoriu se stabilește de instanța de insolvență în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate

efectiv lucrată și confirmată documentar, care nu poate fi mai mic de mărimea minimă a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție, prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.”

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz, referitor la propunerea suplimentară de completare a art. 25 alin. (6).

S-a examinat:

2. Modificarea normei care prevede repartizarea cheltuielilor judiciare aferente perioadei de observare a debitorului, în cazul insuficienței bunurilor în masa debitoare - art. 32 alin. (2). - Ministerul Justiției

Au luat cuvântul:

Viorica Cojuhari a menționat că autorul propune modificarea articolului 32 alin. (2), prin includerea obligației de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului, în sarcina membrilor organelor de conducere ale debitorului, atrași la răspundere în modul prevăzut la art. 248. În aviz Ministerul Justiției a comunicat că nu consideră oportună restrângerea cercului de persoane care vor suporta cheltuielile efectuate de administratorul provizoriu în perioada de observare a debitorului, în cazul lipsei sau insuficienței masei debitoare.

Dna Angela Popil din partea APP, a solicitat o clarificare privind propunerea autorului, dacă intenția este da a pune obligația respectivă în sarcina membrilor care deja au fost atrași la răspundere sau care pot fi atrași la răspundere conform art. 248.

Dna Carolina Catan a menționat că în formularea propusă, administratorul provizoriu nu poate avea ca și condiție a remunerării o situație care va fi soluționată în viitor, asta însemnând că administratorul provizoriu are riscul desfășurării unei munci care nu va fi remunerată, or în perioada de observație membrii organelor de conducere nu pot fi atrași la răspundere subsidiară. În așa caz ar trebui reformulată prin indicarea sintagmei “pasibili atragerii la răspundere”.

Dna Angela Popil a menționat că în cazul întreprinderilor de stat, societăților comerciale cu capital majoritar sau integral public, membrii consiliului au atribuții limitate comparativ cu companiile private, toate deciziile fiind aprobate de către fondator sau deținătorul de acțiuni, care este reprezentat de stat, fiind reglementat de legea specială.

Dna Viorica Cojuhari a reiterat că este necesară identificarea unei propuneri de consens.

DI Roger Gladei a susținut excluderea sintagmei “atrași la răspundere în modul prevăzut la art. 248. În așa caz este necesară determinarea cercului persoanelor care vor suporta cheltuielile de remunerare, de altfel asta reieșind și din Avizul Ministerului Justiției.

Ministerul Justiției a menționat că obiecția se referă la faptul că nu este argumentat suficient reducerea cercului de persoane responsabile.

DI Roger Gladei a menționat că excluderea acționarilor/asociaților din formula actuală a art. 32 alin. (2) este argumentată de principiile nerăspunderii acționarului/asociațului pentru obligațiile întreprinderii, cu atragerea la răspundere doar în cazuri excepționale prevăzute de lege, prin atragere la răspundere subsidiară, nefiind cazul și la art. 32.

Dna Angela Popil a menționat că în sensul art. 247 alin. (1), dar și cadrului legal asociații și acționarii nu sunt membri ai organelor de conducere. La fel, nu sunt incluse ca și organe de conducere adunarea generală a acționarilor/asociaților. Totodată, conform Legilor nr. 1134/1997 privind societățile pe acțiuni, Legea nr. 135/2007 privind societățile cu răspundere limitată și Legea nr. 246/2017 cu privire la întreprinderea de stat și întreprinderea

municipală, competențele și limitele de decizie ale consiliilor sunt limitate. Prin urmare nici membrii consiliilor nu pot fi incluși la art. 32, dacă nu sunt atrași la răspundere subsidiară.

S-a convenit: Art. 32 alin (2) va fi reformulat după cum urmează: “(2) În cazul în care în patrimoniul debitorului nu există bunuri ori acestea sînt insuficiente pentru a se acoperi cheltuielile procesului de insolvență, obligația de achitare a remunerației administratorului provizoriu și acoperirea cheltuielilor efectuate de acesta în perioada de observare a debitorului este trecută în sarcina organului executiv al debitorului.”

S-a examinat:

3. Modificarea prevederilor aferente remunerării administratorului/lichidatorului, conform prevederilor Hotărârii Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară - art. 70 alin. (3) și alin. (4). Propunerile MF și UAAM.

Au luat cuvîntul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că reținând argumentele de la chestiunea 1 din compartimentul II. - art. 25 alin (6), la art. 70 alin (3) va fi aplicată formula de stabilire a minimului cuantumului remunerării agreeată următoarea formulă:

(3) Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantum nu poate fi mai mic decât mărimea medie a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.

Referitor la propunerea Ministerului Finanțelor de la art. 70 alin. (4), potrivit căreia onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului, proporțional timpului efectiv lucrat în luna respectivă, confirmat documentar.” se rețin argumentele de la art. 25 alin. (6), or potrivit celor mai bune practici, prevăzute și de Ghidul UNCITRAL în domeniul insolvenței, inclusiv în legislația României, este prevăzut că la stabilirea nivelului onorariului fix se vor avea în vedere calificarea și complexitatea activităților desfășurate. Totodată, nu trebuie confundată noțiunea de onorariu cu cea de salariu, or doar ultima semnifică contravaloarea muncii prestate de salariat în baza contractului individual de muncă și poate fi achitată proporțional timpului efectiv lucrat, iar administratorul insolvenței nu este salariat în cadrul întreprinderii în baza unui contract individual de muncă.

Totodată, prin acceptarea propunerii Ministerului Finanțelor ar fi necesară o revizuire conceptuală a întregului sistem de remunerare a administratorilor autorizați/lichidatorilor, fapt care, fără o analiză complexă, consultarea tuturor părților implicate, precum și aplicarea celor mai bune practici în domeniu, este inoportună la moment.

DI Gheorghe Zgherea a reiterat asupra necesității ajustării prevederilor legii astfel încât stabilirea onorariului fix să fie efectuată conform timpului efectiv lucrat, inclusiv prin posibilitatea limitării acestuia. Totodată, a atras atenția că redacția propusă la art.70 alin.(3) și agreeată de majoritate are ca efect, în condiții neclare, posibilitatea stabilirii unui onorariu fix peste plafonul maxim, prevăzut astăzi în legea insolvenței. Or, în practică se atestă situații când un singur creditor, având creanțe de peste 50%, decide de sine stătător chestiunea stabilirii onorariului fix, în detrimentul altor creditori. Astfel, este evident că acest lucru influențează asupra rambursării creanțelor, deoarece onorariul fix se achită în mod prioritar în raport cu creanțele creditorilor.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că actualmente Legea insolvenței nu stabilește un plafon maxim pentru remunerarea administratorilor insolvenței, iar intervenția

autorului nu are drept scop revizuirea sistemului de remunerare a administratorilor, dar de ajustare tehnică a formulei de stabilire a cuantumului minim al onorariului, conform Anexei nr. 4 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002, modificate.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că în contextul ajustărilor la art. 70 alin. (3) se impune operarea modificărilor la art. 70 alin. (5) care va avea următorul cuprins:

(5) Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, poate decide reducerea cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, dar nu mai jos de mărimea minimă a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.”.

S-a convenit:

1. Modificarea propunerii la art. 70 alin. (3) după cum urmează:

(3) Cuantumul onorariului fix al administratorului/ lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. *Acest quantum nu poate fi mai mic decât mărimea medie a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.*

2. Propunerea suplimentară a Ministerului Finanțelor depășește obiectul prezentului proiect și va fi examinată într-o rundă mai amplă de modificare a Legii insolvabilității, inclusiv prin prisma transpunerii prevederilor cadrului legal UE.

3. Ministerul Finanțelor își menține poziția referitor la propunerea suplimentară de la art. 70 alin. (4), precum și la stabilirea unui plafon maxim.

4. Includerea în proiect a modificării la art. 70 alin. (5), conform redacției propuse:

(5) Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvabilitate, poate decide reducerea cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, *dar nu mai jos de mărimea minimă a intervalului pentru stabilirea salariilor de funcție prevăzut în Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.*

S-a examinat:

4. Modificarea prevederilor privind plata onorariului de succes din contul creditorilor care reprezintă interesele bugetului public național, precum și a celor care nu și-au exprimat acordul la plata acestuia - art. 70 alin. (7). Propunerea MF.

Au luat cuvânt:

DI Zgherea Gheorghe menționat că în cazul creditorului care votează împotriva stabilirii unui onorariu de succes, ar trebui să nu-i fie reținută această sumă din valoarea creanței. Astfel, se constată că onorariul de succes se reține din sumele repartizate creditorilor în contul stingerii creanțelor validate chiar și în situația în care creditorul nu și-a exprimat acordul în acest sens. Se insistă ca onorariul de succes să nu fie încasat de la creditorii, care reprezintă bugetul public național și de la creditorii, în condiția în care acesta nu și-a exprimat expres acordul ca din suma creanței sale să se efectueze rețineri sub formă de plată a onorariului de succes. O asemenea abordare este una greșită și încalcă dreptul de proprietate al creditorului, garantat de art.46 din Constituție, în condiția în care acesta nu și-a exprimat expres acordul ca din suma creanței sale să se efectueze rețineri sub formă de plată a onorariului de succes.

DI Roger Gladei a menționat că propunerea de a exonera anumiți creditori (statul sau creditorul minoritar în dezacord) de obligația de a suporta onorariul de succes este inechitabilă și discriminatorie. În primul rând, se așteaptă ca fiecare creditor să-și exercite cu diligență drepturile (inclusiv participarea la adunările creditorilor) și să respecte regula majorității. În al doilea rând, fiecare creditor (inclusiv statul) are la dispoziție remediul contestării hotărârilor adunării creditorilor (art. 59). În al treilea rând, exonerarea de la suportarea onorariului de succes contravine principiilor egalității și tratamentului echitabil (Recomandarea 1(d) din Ghidului UNCITRAL).

Niciun creditor de aceeași clasă nu poate avea prioritate în fața altui creditor, fiind aplicat principiul egalității și echității, precum și regula majorității.

S-a stabilit:

1. Propunerea în cauză nu constituie obiectul prezentului proiect, în același timp fiind argumentată de către autor motivele neacceptării acestora în Sinteză și urmează a fi examinată în cadrul rundei ulterioare a modificării Legii insolvenței, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz la art. 70 alin. (7) din lege.

S-a examinat:

5. Modificarea prevederilor privind achitarea onorariului fix în cazul în care debitorul nu dispune de bunuri, din contul membrilor organelor de conducere ale debitorului – art. 70 alin. (13) Propunerea MJ

A luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că în contextul convenirii modificării art. 32 alin. (2), propunerea de modificare a art. 70 alin. (13) nu este justificată și urmează a fi exclusă din proiect.

S-a convenit: Excluderea propunerii de modificare a art. 70 alin. (13) din proiectul de act normativ.

S-a examinat:

6. Modificarea normei privind distribuirea produsului obținut în masa debitoare, în speță, a produsului obținut din valorificarea bunului grevat cu o garanție reală – art. 132 alin. (1). Propunerea MJ și UAAM.

S-a convenit: În rezultatul discuțiilor și argumentelor expuse în cadrul ședinței interinstituționale a fost agreată excluderea propunerii de modificare a art. 132 alin. (1) din proiect.

S-au examinat:

III. Alte propuneri de modificare a Legii insolvenței nr. 149/2012.

S-a examinat:

1. Completarea cu prevederi specifice înaintării cererii de strămutare. (art. 5). Propunerea APP.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că prin proiect, la articolul 5 din Legea insolvenței proiect, autorul proiectului a propus includerea unui alineat nou cu prevederi specifice pentru înaintarea cererii de strămutare. Agenția Proprietății Publice a exprimat o opinie distinctă pentru această modificare.

Dna Angela Popil a menționat că propunerea respectivă face o derogare de la art. 43 alin. (4¹) din Codul de procedură civilă, potrivit căruia, instanța este obligată să remită instanței competente dosarul în termen de 5 zile de la data la care încheierea de strămutare a cauzei devine irevocabilă, or acesta se aplică inclusiv procedurii de insolvabilitate, respectiv instanța urmează să dețină dosarul complet, nu doar copii certificate de pe actele care se referă la soluționarea cererii.

DI Roger Gladei a argumentat că la fel au fost incluse prevederi potrivit cărora examinarea cererii de strămutare să nu afecteze continuitatea ședinței de judecată, or în multe cazuri se apelează la procedura de strămutare în mod intenționat pentru tergiversarea derulării procesului de insolvabilitate.

Dna Angela Popil a agreat argumentele prezentate, dar a propus completarea art. 5 cu prevederi privind cazurile în care urmează a fi strămutată cererea în cazul procedurii de insolvabilitate.

DI Roger Gladei a menționat că va fi examinată propunerea și vor fi operate ajustările la art. 5 alin. (10) propus a fi inclus în Legea insolvabilității.

S-a convenit: Se acceptă de comun acord menținerea propunerii de modificare a art. 5 prin completarea cu alin. (10), norma fiind completată cu referința la cazurile de strămutare prevăzute la art. 43 alin. (4) din Codul de procedură civilă.

S-a examinat:

2. Modificarea prevederilor privind bunurile care nu pot fi incluse în masa debitoare din perspectiva corelării cu alte acte normative (art. 2, art. 40). Propunerile MDED, APP, MIDR și MJ

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că la Articolul 40. Bunurile care nu pot fi incluse în masa debitoare, din proiectul de lege, au fost acceptate propunerile Agenției Proprietății Publice și au fost agreate prin corespondență cu Ministerului Infrastructurii și Dezvoltării Regionale. Totodată au fost acceptate propunerile Ministerului Justiției de modificare a articolului 2, la noțiunea de masă debitoare.

S-a convenit: Se acceptă propunerile de modificare a articolului 2 și articolului 40 din Legea insolvabilității, cu includerea acestor modificări în proiectul de act normativ:

- la articolul 2 noțiunea de masă debitoare, al doilea enunț se exclude;
- articolul 40 se expune în următoarea redacție:

„Articolul 40. Bunurile care nu se includ în masa debitoare

(1) Nu se includ în masa debitoare bunurile scoase din circuitul civil, bunurile care, în conformitate cu Codul de procedură civilă, nu sînt pasibile de executare silită și drepturile patrimoniale inalienabile ale debitorului, bunurile proprietate publică din domeniul public și drepturile asupra acestora, precum și bunurile proprietate publică atribuite domeniilor public și privat ale statului, ale unităților administrativ-teritoriale, inclusiv ale unității teritoriale autonome Găgăuzia, transmise partenerului privat în cadrul contractelor de parteneriat public-privat și bunurile transmise debitorului cu drept de locațiune/arendă/superficie.

(2) Dacă în masa debitoare există bunuri care cad sub incidența alin. (1), administratorul insolvabilității / lichidatorul notifică proprietarul lor. Acesta este obligat să preia aceste bunuri în termen de 30 de zile din momentul notificării. În cazul încălcării acestui termen, proprietarul trebuie să restituie cheltuielile de întreținere a bunurilor respective.”

S-a examinat

3. Completarea cu prevederi suplimentare privind desfășurarea adunării creditorilor prin mijloace electronice - art. 56, art. 57. Propunerile MDED, MJ și MF

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că la subiectul privind desfășurarea adunării creditorilor prin mijloace electronice, tratat la art. 56, 57 și 58 suplimentar la opiniile prezentate de Ministerul Justiției și Ministerul Finanțelor, suplimentar a fost prezentată opinia Grupului de Lucru a Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, prin care se solicită completări despre modul de interacțiune prin mijloace electronice (dacă e videoconferință sau poate fi alt tip de interacțiune), care sunt rigorile de identificare a persoanelor care participă (sunt necesare sau nu elemente speciale de identificare la distanță, inclusiv dacă este sau nu necesară utilizarea semnăturii electronice calificate).

Dna Angela Popil a menționat că la art. 56 alin. (12) nu este clar de ce se propune de a lipsi de dreptul de a semna procesele-verbale pe președinte și secretarul adunării creditorilor, în contextul în care acesta poate fi semnat cu semnătură electronică. În acest sens se propune a fi exclusă această modificare.

Propunerea a fost susținută de dl Gheorghe Zgherea MF și Cristina Bandur MJ.

DI Roger Gladei, cu referire la opinia Grupului de lucru a Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, a menționat că nu este oportună la această etapă detalierea modalității de desfășurare a adunării creditorilor prin mijloace electronice.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că Legea nr. 69/2016 cu privire la organizarea activității notarilor la care se face referire menționează doar mijloacele de comunicații electronice, precum sistemul de teleconferință sau de videoconferință, prin care pot fi desfășurate activitățile notariale, dar în același timp activitățile notarului sunt distincte de activitățile aferente procedurii de insolvență.

S-a convenit:

1. Se exclude din proiect propunerea de modificare a art. 56 alin. (12)
2. Nu se consideră la această etapă oportună detalierea modalității de derulare a adunării creditorilor prin mijloace electronice la art. 57 și 58 din lege, dar se completează cu prevederi privind precizarea formelor de mijloace de comunicații electronice (teleconferință, videoconferință, etc.).

S-a examinat:

4. Propunerea de limitare a numărului de întreprinderi la care poate fi desemnat un administrator autorizat - art. 63 alin. (8). Propunerea MIDR.

A luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari. Reprezentantul MIDR a comunicat despre imposibilitatea participării la ședința de lucru, prezentând opinia prin corespondență.

În acest sens se reține opinia MIDR în ceea ce privește propunerile pe marginea art.63 alin.(8) referitor la limitarea desemnării administratorului insolvenței, potrivit căreia astfel cum s-a menționat în expunerea MDED din Sinteză (pagina 44), propunerea să fie examinată cu ocazia reformei legislative ulterioare și/sau să se transmită MJ pentru luare în considerare, urmând ca MDED - în calitate de autor al proiectului să decidă în final asupra propunerii enunțate de MIDR.

S-a convenit: MDED, cu acordul MIDR, nu va include la această etapă propunerea de modificare a art. 63 alin. (8), conform argumentelor autorului din sinteză, dar va fi

examinată cu ocazia reformei legislative ulterioare, după o analiză aprofundată, inclusiv prin prisma .

S-a examinat:

5. Modificarea unor prevederi privind examinarea și votarea planului procedurii de restructurare (art. 199 și art. 200). Propunerea MDED, MJ și UAAM.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că prin modificarea la art. 199 se propune ca anunțul privitor la convocarea adunării creditorilor de examinare și votare a planului să aibă loc doar după înregistrarea tabelului definitiv consolidat al creanțelor.

La art. 200 se propune ca adunarea creditorilor de examinare a planului procedurii de restructurare, de determinare a dreptului de vot al creditorilor și de votare a planului să nu poată avea loc înaintea judecării irevocabile a tuturor contestațiilor asupra creanțelor.

Dna Angela Popil a comunicat că prin operarea modificărilor propuse există riscul tergiversării continue a votării planului de restructurare și chiar imposibilitatea votării acestuia, în contextul în care este foarte îndelungată procedura de înregistrare a tabelului definitiv consolidat, prin contestarea îndelungată a creanțelor.

DI Ion Popa a comunicat că la fel nu îi este clar raționamentul acestor modificări.

DI Valeriu Cernei a expus că a parvenit problema că sunt dosare în care sunt validate toate creanțele provizoriu, astfel toți creditorii, inclusiv cei provizorii, care pot fi uneori fictivi, au dreptul să votează planul de restructurare, acesta având în cele mai multe cazuri o calitate proastă. Ulterior, la procedura contestației creanțelor, acești creditori dispar din tabel și apar probleme la implementarea planului, care de fapt nu reflectă voința reală a creditorilor reali.

Dna Carolina Catan a menționat că în acest caz ar putea interveni adunarea creditorilor și să modifice planul de restructurare.

DI Valeriu Cernei a menționat că legea permite modificarea acestuia doar în anumite cazuri și sub anumite condiții. Și Ghidul UNCITRAL la fel prevede că nu este benefică modificarea continuă a planului, or debitorul când intră în restructurare trebuie să aibă o previzibilitate.

DI Ion Popa este de acord cu raționamentul autorului, dar în practică pe piața națională. A expus un caz din practică, atunci când validarea creanțelor a fost în 2019, în ianuarie 2020 a fost ședința de validare, au fost înaintate peste 360 de contestații, iar la ziua de azi au mai rămas 30% de contestații în prima instanță, fără procedura irevocabilă, iar planul a fost aprobat timp de aproximativ 2 ani. Această tergiversare a dus la majorarea cheltuielilor conform planului cu 200%. În acest caz, dacă se acceptă propunerile la art. 199 și 200, există riscul să nu poată fi restructurate un număr impunător de întreprinderi.

DI Valeriu Cernei a înțeles argumentele expuse, dar scopul modificării este de a asigura adoptarea unor planuri care vin în favoarea debitorului.

Dna Angela Popil a comunicat că în cazul menținerii propunerilor de modificare, sunt necesare și alte intervenții pe parcursul legii, art. 144 alin. (5) privind drepturile până la soluționarea contestațiilor, fiind necesare argumente pentru lezarea dreptului creditorilor validați provizorii de participare și votare la adunarea creditorilor, inclusiv votarea planului. Totodată trebuie de intervenit în cheltuielile procesului, nu este clar ce se întâmplă cu debitorul până la votarea planului de restructurare, trebuie să fie majorate termenele pentru prezentarea planului de către debitor.

S-a convenit:

Propunerile de modificare a art. 199 și art. 200 vor fi excluse din proiect.

S-a examinat

6. Propuneri de modificare a prevederilor privind Registrul cauzelor de insolabilitate. Propunerile MDED, MJ și UAAM.

Au luat cuvântul

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea MJ și UAAM a fost examinată inclusiv prin prisma propunerii Ministerului Justiției, ca ținerea Registrului cauzelor de insolabilitate să fie reglementată de Legea nr.161/2014 cu privire la administratorii autorizați și a fost luată decizia de a exclude referirea expresă în art. 250 alin. (1) la Legea cu privire la registre. Aceasta va acorda flexibilitate în selectarea celui mai potrivit sediu al materiei la subiect.

Totodată, a fost reținută propunerea de substituie a termenului "Registrul cauzelor de insolabilitate" cu "Buletinul electronic al procedurilor de insolabilitate", însă această propunere trebuie supusă analizei impactului de reglementare, nefiind suficient examinată la această etapă, or

1) ea ține de funcționarea sistemului de publicitate (citarea, notarea și înștiințarea – art.6) deci are importanță sporită,

2) soluția optimă va ține cont de interesele tuturor participanților la procesul de insolabilitate, care nu au avut ocazia să se expună, subiectul nefiind parte din obiectul reformei legislative,

3) soluția optimă va rezulta din analiza comparată (propusă de UAAM), dar și analiza cost vs. beneficii,

4) indubitabil, UAAM este primul candidat pentru ținerea Buletinului, dar analiza comparată făcută chiar în avizul UAAM relevă mai multe soluții alternative, care urmează a fi evaluate.

S-a convenit: A fost agreată operarea modificărilor la art. 250 alin. (1) prin specificarea că Registrul cauzelor de insolabilitate urmează a fi instituit conform legislației, fără trimitere la Legea nr. 71/2007 cu privire la registre. Conceptul de instituire a Buletinului Electronic al Procedurilor de Insolabilitate va fi examinat de către Ministerul Justiției, conform competențelor.

S-a examinat

7. Propunerile formulate de către Grupul de lucru a Comisiei de Stat pentru reglementarea activității de întreprinzător, expuse în demersul la art. 71 alin. (1), precum și propunerea suplimentară la 75 alin. (3).

- **Obiecții referitor la modificarea art. 71 alin. (1)**

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că la propunerea autorului de modificare a art. 71 alin. (1), Grupul de lucru a menționat că dreptul acordat pentru reprezentantul debitorului (întreprindere de stat) de a solicita destituirea administratorului/lichidatorului instanței de judecată este contrar obiectivului și abordărilor de principiu expuse în lege. Chiar dacă candidaturi pot propune mai multe persoane (inclusiv debitorul), decizia instanței de a investi un administrator/lichidator se bazează pe hotărârea creditorilor.

Dna Angela Popil a comunicat că prin această modificare la art. 71, APP nu a avut nicidecum intenția de a oferi reprezentantului debitorului opțiunea de demitere a

administratorului, aceasta fiind competența instanței. Scopul modificării constă în posibilitatea reprezentantului debitorului de sesizare a unor temeuri de demitere.

DI Ion Popa a comunicat că în cazul bunei credințe nu este o problemă, dar în cazul tergiversării intenționate ar putea crea probleme.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că Grupul de lucru și-a formulat argumentele exact din perspectiva că acest drept ar putea fi acordat reprezentanților tuturor debitorilor, indiferent de forma de proprietate.

DI Marcel Lungu a menționat că reprezentantul debitorului poate utiliza dreptul de contestare prevăzut la art. 68 alin. (10).

Dna Angela Popil a menționat că reprezentantul debitorului într-adevăr poate aplica dreptul de contestatie împotriva măsurilor luate de administrator, dar dacă se atestă cazuri când face alianță cu creditorii, debitorul nu are alte pârghii de a semnala anumite lacune, neavând șanse de a-și restructura activitatea, care este unul din scopurile insolvenței. Totodată, dacă reprezentantul debitorului poate contesta hotărârile adunării și comitetului creditorilor, de ce nu ar putea înainta și cererea de destituire a administratorului autorizat, or instanța urmează să decidă dacă această cerere este întemeiată.

Dna Carolina Catan a menționat că reprezentantul debitorului are alte mecanisme în acest sens.

Dna Angela Popil a menționat că propunerea APP în calitate de autoritate care exercită atribuții de fondator al întreprinderilor de stat și desemnează reprezentantul debitorului nu are pârghii la moment să sesizeze activitatea defectuoasă a unor administratori autorizați.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea APP a fost acceptată de MDED, inclusiv în contextul Strategiei cu privire la administrarea proprietății de stat în domeniul întreprinderilor de stat și societăților comerciale cu capital integral sau majoritar de stat pentru anii 2023-2030 (HG nr. 911/2022), în care unul din obiective este eficientizarea gestionării întreprinderilor de stat și societăților comerciale cu capital majoritar sau integral public, în proces de insolvabilitate.

S-a convenit:

Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării își menține poziția la acest subiect și nu consideră oportună excluderea din proiectul de act normativ a propunerii de modificare a art. 71 alin. (1).

- **Propunerea de modificare a art. 75 alin. (3) expusă în cadrul Grupului de lucru a Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător**

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea parvenită din partea membrul AmCham în calitate de membru al Grupului de lucru este una suplimentară la proiect și necesită a fi examinată suplimentar cu participarea tuturor părților afectate.

DI Victor Baciu a menționat că problema a fost semnalată de un membru Amcham. Propunerea derivă din interpretările eronate a unor articole din legea insolvenței de către instanțele de judecată – fapt datorită căruia este considerat un moment prielnic pentru clarificarea legii. Problema se referă la executarea contractelor cu operatorii de servicii telefonice. Ca exemplu sunt contractele unui agent economic care procură de la un operator bunuri sau servicii la prețuri cu reducere cu angajamentul de a beneficia de serviciile acestui operator timp de o perioadă mai îndelungată, de 1-2 ani, cu o valoare minimă a facturii lunare. În cazul nerespectării angajamentului, agentul economic este obligat să achite valoarea reducerii la bunurile/serviciile de care a beneficiat. În acest caz se constată

deficiențe în posibilitatea recuperării mijloacelor, în cazul intrării în insolabilitate a agentului economic. Astfel, instanța refuză recunoașterea încasării despăgubirii pentru aceste sume făcând trimitere la art. 75 alin. (3), aceasta fiind tratată ca penalitate care se suspendă la intrarea debitorului în insolabilitate.

Dna Angela Popil a menționat că acest fapt este o problemă de interpretare și implementare a legii.

Dna Carolina Catan a menționat că la momentul deschiderii, creanța devine conform legii scadentă și acel operator urmează să revizuiască toate plățile pe contract și să-și înainteze cererea în cadrul procedurii. Penalitatea nu se calculează în cadrul procedurii, dar însăși creanța per contract devine scadentă la data pronunțării hotărârii de deschidere a procedurii.

Dna Angela Popil a completat că la data intentării, se prezintă ratele și penalitățile calculate la data intentării, iar ratele care trebuiau să fie plătite după intentare devin scadente automat la data intentării, iar pentru ele nu se mai calculează penalități. Art. 75 alin. (3) anume la acest fapt și se referă. Astfel, debitorul nu mai este în întârziere pentru sumele care au devenit scadente anticipat.

Dna Carolina Catan a menționat că interpretarea eronată din partea instanței poate deriva din formularea incorectă a cererii creditorului. Totodată, în cazul serviciilor de telefonie, administratorul desemnat ar trebui să reîncheie contractul de prestare a serviciilor. Astfel, operatorul ar trebui în baza aceluși contract să recunoască creanța scadentă la data intentării procedurii și instanța corect a calificat și a respins suma solicitată. Este diferență între a solicita o penalitate și a formula o cerere de validare.

DI Victor Baciu a comunicat că este de acord cu necesitatea unei ședințe separate la acest subiect, dar își menține poziția expusă în Opinia Grupului de lucru a Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător.

DI Roger Gladei a comunicat că a înțeles raționamentul propunerii AmCham, dar în acest caz nu se acceptă, fiindcă se solicită ca anumite penalități să nu aibă regim de penalitate. În acest caz ea poate fi numită obligație condiționată, plată, sau în orice altă formă.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerea de completare a art. 75 alin. (3) depășește obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și va fi examinată cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Reprezentantul AmCham își menține poziția expusă în opinia grupului de lucru a Comisiei de stat pentru reglementarea activității de întreprinzător.

IV. Alte propuneri înaintate de autorități care nu au fost acceptate și au fost argumentate de autor, examinate suplimentar prin corespondență

S-a examinat:

1. Completarea cu prevederi privind creditorii cu creanțele sub condiție suspensivă art. 45 și art. 201 alin. (5). Propunerea MJ.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerile de la art. 45 și art. 201 au scop să reglementeze statutul creditorilor ale căror creanțe sunt sub condiție suspensivă, prin statuarea faptului că astfel de creditori nu vor avea dreptul de vot și de participare la distribuire, însă pentru atare creditori în continuare vor fi făcute rezerve.

Obiecția Ministerului Justiției, se referă la revizuirea utilizării cuvintelor “debitor care este garant personal”, deoarece nu sunt utilizate în textul Legii insolvenței.

Autorul proiectului a expus că obiecția nu a fost acceptată, argumentând că, garant personal este titularul (creditorul) garanției personale (prevăzut în art. 1628 din Codul civil), autonome sau accesorii. Repetarea (dublarea) definițiilor este contrară regulilor legiferării (art.54 din Legea nr.100/2017).

Totodată, cu referire la art. 201 alin. (5), care prevede că creditorii cu creanțe sub condiție suspensivă nu au dreptul de vot, autorul proiectului argumentează că regimul creanțelor sub condiție suspensivă în redacția din proiect prevede că dreptul de vot și de obținere a mijloacelor bănești distribuite apare doar după îndeplinirea condiției. Acest fapt permite excluderea implicării abuzive în procesul de insolvență a creditorilor a căror creanțe încă nu au devenit exigibile. Analiza comparată a relevat că un atare tratament există în prezent și în legislația României. (art. 102 alin.5 din Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență).

S-a convenit: Ministerul Justiției a comunicat lipsa de obiecții la argumentele autorului proiectului.

S-a examinat:

2. *Completarea art. 59 alin. (1) cu prevederi privind anularea de instanță a hotărârii adunării creditorilor. Propunerea MF*

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că modificarea art. 59 alin. (1) are drept scop să includă în calitate de motiv de anulare a hotărârii adunării creditorilor de către instanță, la cererea administratorului/lichidatorului, reprezentantului debitorului, creditorului, nu doar motivul încălcării de procedură, dar și motivul de ilegalitate. În acest sens este relevantă și Hotărârea Curții Constituționale nr. 17 din 20.09.2022, potrivit căreia se declară constituțional textul “pentru încălcări de procedură, la cererea administratorului insolvenței/lichidatorului sau a reprezentantului debitorului” din art. 59 alin. (1) în măsura în care administratorul insolvenței sau lichidatorul poate contesta din motive de ilegalitate hotărârea adunării creditorilor prin care i-a fost anulat sau modificat onorariul de succes.

Ministerul Finanțelor a obiectat, menționând că un astfel de drept nu poate fi acordat administratorului insolvenței/lichidatorului din motiv că hotărârile adunării sunt obligatorii pentru administratori.

Dna Viorica Cojuhari a reiterat că modificarea propusă nu vine să acorde un drept suplimentar administratorului insolvenței, care deja este prevăzut în redacția actuală a art. 59 alin. (1) Legii insolvenței, pentru motiv de încălcare de procedură. Totodată, caracterul obligatoriu al hotărârii adunării creditorilor (pentru administrator/lichidator) nu semnifică imposibilitatea contestării acesteia din motiv de ilegalitate.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat necesitatea operării modificărilor la art. 59 alin. (1) în contextul argumentelor enunțate.

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

3. Completarea art. 145 alin. (1) referitor la posibilitatea contestării cu recurs a încheierii emise pe marginea cererii de repunere în termen a cererii de admitere a creanței. Propunerea MJ.

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că scopul modificării este de a clarifica faptul că atât încheierea de respingere cât și cea de admitere a cererii de repunere în termen poate fi contestată cu recurs.

Mai mult ca atât, art. 145 alin. (2) deja stabilește că repunerea în termen se face în baza unei cereri întemeiate a creditorului, fiind inoportună dublarea normelor.

S-a convenit: Ministerul Justiției a comunicat lipsa de obiecții la argumentele autorului proiectului.

S-a examinat:

4. Completarea art. 193 alin. (2) referitor la drepturile creditorilor garantați. Propunerea MJ.

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că la art. 193 propunerea Ministerului Justiției se referă la substituirea cuvintelor “drepturilor creditorilor garantați” cu cuvântul “măsurilor”, conform art.190. Autorul nu a acceptat propunerea și a argumentat, că deși art. 190 se referă la măsurile specificate în planul de restructurare, acesta, de facto, conține mai multe drepturi menite să protejeze creditorii, inclusiv cei garantați, la care face referință art. 193.

S-a convenit: Ministerul Justiției a comunicat lipsa de obiecții la argumentele autorului proiectului.

S-a examinat:

5. Completarea art. 6 cu prevederi noi privind citarea, notificarea și înștiințarea participanților la proces și repunerea în termen a creditorilor care nu au fost citați, notificați conform legii. Propunerea MAIA.

Au luat cuvânt:

Dna Viorica Cojuhari a comunicat că Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare a înaintat propunerea de completare a art. 6 cu prevederi noi privind verificarea de către instanță a procedurilor de citare, notificare și înștiințare a participanților la proces, iar creditorii care nu au fost citați conform prevederilor legale să fie considerați repuși de drept în termen.

MAIA a argumentat că Legea insolvenței nu instituie mecanisme capabile să ofere o protecție minimă a intereselor creditorilor în cadrul procedurii de citare, notificare sau înștiințare. În special, acest fapt s-a evidențiat în perioada pandemică.

Dna Viorica Cojuhari a evidențiat că propunerea nu a fost acceptată deoarece realizarea procedurilor de citare, notificare și înștiințare a participanților la proces sunt reglementate deja de lege, fără a fi necesară includerea prevederilor de verificare a modului de realizare a acestor proceduri. Totodată, în perioada pandemică a fost instituită situație de urgență, care a afectat mai mult sau mai puțin desfășurarea oricărei activități, inclusiv cea a

instanțelor. Art. 68 alin. (10) din Legea insolvenței prevede dreptul participanților de a contesta măsurile întreprinse de administratorul autorizat. Totodată, pentru neexecutarea obligațiilor profesionale administratorii autorizați sunt pasibili de răspundere disciplinară. Mai mult ca atât instituirea unor proceduri noi ar tergiversa derularea procesului, ceea ce nu se înscrie în scopul autorului proiectului.

Totodată, art. 24 alin. (3) din Legea nr. 71/2023 cu privire la subvenționarea în agricultură și mediul rural prevede că beneficiarii de subvenții în privința cărora s-a intentat o procedură de insolvență sau o procedură de dizolvare cu lichidare sunt obligați să comunice acest fapt Agenției (AIPA) în termen de 5 zile de la data intentării procedurii. În acest caz, AIPA, fiind în cunoștință de cauză despre intentarea procedurii de insolvență, își poate apăra drepturile prin mecanismele deja stabilite în Legea insolvenței

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

6. Modificarea termenului de consemnare a creanțelor fiscale în tabelul creanțelor – art. 142 alin. (2). Propunerea MF.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că Ministerul Finanțelor a înaintat propuneri de modificare a articolul 142 în partea de ține de termenul de consemnare în tabelul creanțelor a creanțelor fiscale.

Ministerul Finanțelor a argumentat că prevederile din redacția legii actuale, generează impedimente la validarea creanțelor bugetare, or administratorii/ lichidatorii, prin prisma legii, că nu sunt stabilite termene de verificare a cererii de admitere a creanței bugetare depuse după termenul de 45 zile dar în termenul de până la 90 zile, de depunere a tabelului creanțelor cât și examinare a cererii de admitere a creanței fiscal tergiversează validarea creanțelor fiscale și desfășoară adunarea creditorilor cu stabilirea procedurii și remunerării în lipsa creditorului bugetar nevalidat.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea nu a fost acceptată. La capitolul verificare, toate creanțele (inclusiv cele fiscale) beneficiază de tratament egal. Pentru că actele emise de către SFS privind dispunerea încasării sumelor sunt documente executorii (art.11 lit. p) din Codul de executare), excluderea lor nu este justificată.

La capitolul termen de verificare, 15 zile lucrătoare deja sunt prevăzute în redacția existentă, respectiv problema evocată ține de executare legii, nu de calitatea ei.

DI Iurie Țapeș a completat că în conformitate cu art. 140 alin. (2) din Lege cererea de admitere a creanței se depune în termenul stabilit în hotărârea de deschidere a procedurii sau în termenul indicat în notificarea administratorului provizoriu. Termenul-limită pentru creditorii privind înregistrarea cererii de admitere a creanțelor în vederea întocmirii tabelului preliminar este de 30 de zile, iar pentru întocmirea tabelului definitiv, de 45 de zile de la data intrării în procedură. Excepție fac obligațiile fiscale al căror termen este de 90 de zile de la data intrării în procedură

Astfel, conform art. 34 alin. (5) din Lege, dispozitivul hotărârii trebuie să conțină notificarea intentării procedurii de insolvență care va cuprinde:

a) termenul-limită de înregistrare a cererii de admitere a creanțelor, în vederea întocmirii tabelului definitiv, care va fi de până la 45 de zile de la data intentării procedurii,

precum și un apel special adresat creditorilor garantați de a preciza neîntârziat bunurile asupra cărora dețin un drept de preferință;

b) termenul de verificare a creanțelor, de întocmire și de comunicare a tabelului lor definitiv, care nu va depăși 15 zile lucrătoare de la expirarea termenului prevăzut la lit.a);

c) data ședinței de validare a creanțelor, care nu va depăși 30 de zile de la expirarea termenului prevăzut la lit.b).

La caz este de menționat că, în conformitate cu practica judiciară, în cazul depunerii cererii după termenul stabilit de instanța de judecată, în ședința de validare stabilită prin hotărârea instanței pentru examinarea cererii de admitere a creanței bugetare se stabilește ședință specială de validare care în mediu este peste trei luni, totodată fiind stabilit și termen pentru depunerea tabelului în instanță.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

7. Propunerea de a include în atribuțiile administratorului/lichidatorului expedierea tabelului definitiv în adresa creditorilor admiși parțial sau neadmiși – art. 143 alin. (3)-(5). Propunerea MAIA și MF

Au luat cuvânt:

Viorica Cojuhari a menționat că la art. 143 din partea Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare și Ministerului Finanțelor au venit propuneri de completare cu prevederi privind obligațiile administratorului provizoriu al insolvenței de a prezenta tabelul preliminar al creanțelor instanței de judecată și creditorilor ale căror creanțe sau drepturi de preferință au fost trecute parțial în tabelul preliminar sau au fost respinse, cu indicarea motivelor respingerii (alin. 3), precum și completări pentru ca tabelul definitiv al creanțelor să se aprobă de către instanța de insolvență la ședința de validare a creditorilor numai dacă se constată că acesta a fost comunicat în modul stabilit tuturor creditorilor.

Propunerile nu au fost acceptate în condiția în care art. 6 din lege stabilește modalitățile de notificare a creditorilor. Totodată, în hotărârea de intentare a procesului de insolvență, instanța indică termenul în care trebuie depus tabelul definitiv al creanțelor - art. 34 alin. (5) lit. b), astfel încât toți creditorii să cunoască data de la care trebuie să se prezinte la instanță pentru a lua cunoștință cu acesta.

În prezent, egalitatea creditorilor este asigurată prin oferirea accesului egal pentru toți creditorii la tabelul creanțelor depus la instanța de insolvență.

Totodată, este necesară o analiză mai aprofundată a acestor modificări, în special a modalității în care aceste modificări ar putea tergiversa și mai mult derularea procedurii.

DI Iurie Țapeș a completat că în cazul în care dosarul este examinat în instanțele teritoriale, iar creditorii în majoritatea cazurilor nu dispun de reprezentanți în raionul/municipiul respectiv această modificare ar oferi posibilitatea de a face cunoștință cu tabelul în cazul neadmiterii fără deplasare la instanță, mai mult ca atât administratorii în majoritatea cazurilor prezintă tabele semnate electronic.

Totodată, contestația ar fi depusă în termenul stabilit de legislație și examinată în ședința de insolvență. În practică există situații când instanțele stabilesc expres, în hotărârea de intentare a procesului de insolvență, obligația administratorului/lichidatorului cu privire la informarea creditorilor ale căror creanțe nu au fost incluse total

sau parțial în tabelul definitiv, însă această practică, deși este bazată pe principii de bună credință, nu are acoperire legală și nu este aplicată uniform de către instanțele de insolvență.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Finanțelor și Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își mențin poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

8. Propunerea de modificare a prevederilor privind contestarea creanțelor, în sensul prevederii situațiilor de repunere în termen pentru contestațiile tardive - art. 144. Propunerea MAIA

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că în conformitate cu art. 143 alin. (6) o creanță acceptată și inclusă de administratorul insolvenței/ lichidator în Tabelul definitiv al creanțelor se consideră validată dacă, cu cel puțin 3 zile lucrătoare înainte de ședința de validare, nu a fost contestată de debitor sau de un creditor ori dacă contestația ridicată a fost înlăturată. Din dispoziția acestui articol reiese că validarea creanței creditorului necontestată în termen se produce automat, la împlinirea termenului de contestare, iar instanța de insolvență doar confirmă prin semnătura în tabel această validare și lipsa contestațiilor depuse în termen. În caz contrar, prin repunerea în termen a contestației s-ar afecta grav drepturile creditorului deja validat, prin încălcarea principiului securității raporturilor juridice.

Imposibilitatea repunerii în termen, precum și stabilirea imperativă că, contestațiile depuse după acest termen se declară tardive și se restituie fără examinare, este determinată de faptul că în cazul de față legea stabilește un termen care se calculează în urmă și nu pentru viitor. Este evident că termenul scurs până la ședința de validare nu mai poate fi restabilit, iar instanța nu are nici drept și nici posibilitatea să repună creditorul sau debitorul în termenul din trecut.

În contextul celor expuse, propunerea MAIA în redacția actuală, va face imposibilă implementarea acesteia.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

9. Completarea prevederii privind răspunderea membrilor organelor de conducere ale debitorului în cazul folosirii bunurilor sau creditelor debitorului în interesul unei alte persoane - art. 248. Propunerea MAIA

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea depășește obiectul prezentului proiect și se reține pentru proiectul legislativ viitor, cu evaluarea costurilor și beneficiilor, consultarea părților implicate, or propunerea nu este însoțită de o analiză și argumentare corespunzătoare. În particular, subiectul răspunderii membrilor organelor de conducere va face obiectul unei analize aprofundate cu ocazia transpunerii Directivei (UE) 2019/1023 privind restructurarea și insolvența.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Agriculturii și Industriei Alimentare își menține poziția expusă în aviz.

S-a examinat:

10. Modificarea prevederilor privind dreptul creditorului cu interes legitim de a i se transfera sumele direct în cont, în cazul înaintării de către acesta a cererii privind recuperarea datoriilor debitorului de la persoanele culpabile de intrarea în insolabilitate a debitorului – art. 249 alin. (2). Propunerea MF.

Au luat cuvântul:

Dna Viorica Cojuhari a menționat că propunerea depășește obiectul prezentului proiect și se reține pentru exercițiul legislativ ulterior, inclusiv prin prisma transpunerii actelor UE. sub rezerva unei argumentări corespunzătoare.

În lipsa unei argumentări corespunzătoare din partea Ministerului Finanțelor, analizei cost-beneficiu, precum și consultarea tuturor părților implicate, propunerea nu poate fi inclusă în proiectul actual. Or, scopul general al legii insolabilității constă în instituirea cadrului juridic privind stabilirea unei proceduri colective pentru satisfacerea creanțelor tuturor creditorilor, fiind asigurată egalitatea și echitatea între creditori.

S-a stabilit:

1. MDED a constatat că propunerile înaintate depășesc obiectul prezentului proiect de lege și necesită o examinare mai aprofundată, prin efectuarea analizei cost-beneficiu și consultarea părților implicate și vor fi examinate cu ocazia unei runde ulterioare de modificare a legii, inclusiv prin prisma cadrului normativ UE care urmează a fi transpus.

2. Ministerul Finanțelor își menține poziția expusă în aviz.

NOTĂ: Procesul-verbal al ședinței interinstituționale a fost elaborat, consultat și coordonat prin corespondență cu toți participanții la ședință, fiind luate în calcul propunerile de modificare a acestuia.

Președintele ședinței

Digitally signed by Arpintin Veronica
Date: 2024.08.23 17:31:36 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

MOLDOVA EUROPEANĂ

Veronica ARPINTIN

Secretarul ședinței

Viorica Cojuhari

Digitally signed by Cojuhari Viorica
Date: 2024.08.23 16:14:21 EEST
Reason: MoldSign Signature
Location: Moldova

PROCES-VERBAL
al ședinței de lucru
din 18.09.2024
pentru examinarea proiectului de lege pentru
modificarea Legii insolvenței (nr. unic 318/MDED/2024)
autor - Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării

or. Chișinău, Casa Guvernului, Piața Marii Adunări Naționale 1, bir. 246 ora 11:00

Au participat:

Dumitru Alaiba	- Viceprim-ministrul Dezvoltării Economice și Digitalizării, <i>Președintele ședinței</i>
Victoria Belous	- Ministra Finanțelor.
Veronica Mihailov-Moraru	- Ministra Justiției.
Veronica Arpintin	- Secretar de Stat, MDED.
Liliana Moraru	- Șefă, Direcția juridică, MDED.
Angela Popil	- Consilieră, Ministerul Justiției.
Andrei Bălan	- Șef, Direcția juridică, Ministerul Finanțelor.
Gheorghe Zgherea	- Șef adjunct, Direcția juridică, Ministerul Finanțelor.
Ion Glavan	- Cabinetul ministrului, Ministerul Justiției.
Ion Popa	- Vicepreședinte, Uniunea Administratorilor Autorizați din Moldova;
Viorica Cojuhari	- Consultanță principală, Direcția politici de dezvoltare a antreprenoriatului, MDED, <i>secretarul ședinței.</i>

DI Dumitru Alaiba a deschis ședința de lucru anunțând despre subiectul și obiectivul ședinței de lucru.

Subiectul ședinței: Examinarea propunerilor la proiectul de lege pentru modificarea Legii insolvenței nr. 149/2012 (număr unic 318/MDED/2024) privind condițiile de remunerare a administratorilor autorizați.

Obiectivul ședinței: Definitivarea proiectului de lege, în special a modificărilor privind remunerarea administratorilor autorizați.

Au luat cuvânt:

DI Dumitru Alaiba a menționat că propunerile aferente proiectului de act normativ au fost examinate în cadrul ședinței de lucru a Guvernului din 13.09.2024, fiind recomandată identificarea unui consens pe marginea acestora, fie excluderea din proiect a propunerilor care necesită a fi discutate sau examinate suplimentar.

Dna Veronica Mihailov-Moraru a comunicat că promovarea proiectului de lege este importantă și pentru Ministerul Justiției, acesta având scopul să simplifice și să clarifice unele aspecte aferente procedurii de insolvență.

Cu referire la aspectele reiterate de Ministerul Finanțelor referitor la plafonare și prioritizarea creditorilor bugetari, ele constituie obiectul altui proiect de lege fiind necesar a fi examinate suplimentar, cu implicarea în procesul de consultare a părților interesate.

Totodată, dna Veronica Mihailov-Moraru a comunicat că subiectul aferent activității administratorilor autorizați este de competența Ministerului Justiției. Astfel, în luna mai a acestui an, au fost inițiate de Ministerul Justiției activități pentru modificarea cadrului legal aferent profesiei de administrator autorizat, Legea nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați, care vor prevedea inclusiv modificări la Legea insolvenței.

În acest sens, este important de menționat că administratorul autorizat desfășoară o activitate de liber profesionist.

Dna Victoria Belous a menționat că propunerile ce țin de creanțele bugetare nu sunt principiale pentru Ministerul Finanțelor la această etapă de modificare a legii insolvenței și vor fi discutate în cadrul exercițiului următor de modificare a cadrului normativ aferent.

Ministerul Finanțelor își menține poziția asupra subiectului privind necesitatea remunerării administratorilor autorizați conform muncii efectiv prestate de aceștia. Or, actualmente, administratorii sunt achitați lunar indiferent de volumul și complexitatea muncii efectuate.

DI Dumitru Alaiba este de acord cu problema existentă, precum și cu faptul că sistemul actual permite perpetuarea procedurii de către administratori pentru maximizarea veniturilor. Totodată, a evidențiat că anumite deficiențe sistemice și structurale nu pot fi soluționate doar prin modificarea legii, fiind necesar a fi identificate alte soluții mai eficiente.

Dna Angela Popil a menționat că legea se referă la două forme de remunerare fixă a administratorilor autorizați: remunerare fixă stabilită de instanța de judecată pentru perioada de observație și remunerarea fixă al cărei quantum se stabilește prin negocieri de adunarea creditorilor.

Dna Victoria Belous a menționat că în ambele cazuri Ministerul Finanțelor optează pentru stabilirea remunerării conform timpului efectiv lucrat, astfel încât să fie evitate cazurile când administratorii sunt remunerați chiar dacă efectiv nu dedică timp la întreprinderea insolvență gestionată.

Dna Veronica Mihailov-Moraru a exprimat acordul privind necesitatea reglementării în vederea asigurării un tratament echitabil pentru toți administratorii, or un administrator nu poate gestiona eficient un număr mare de cazuri. Dar mecanismul de remunerare pentru timpul efectiv lucrat nu este aplicabil unei profesii liberale, cum este cea de administrator autorizat și subiectul nu poate fi tratat similar remunerării unui salariat. Acest subiect trebuie să fie obiectul unei analize de impact suplimentare.

În acest sens, Ministerul Justiției intervine cu o propunere de compromis de modificare a articolului 63 alin. (8), care să stabilească o limită a numărului de proceduri de insolvență în care poate fi desemnat un administrator autorizat până la 40.

DI Ion Popa a menționat că de regulă creditorii sunt interesați să propună desemnarea unui administrator autorizat în care au încredere în desfășurarea activităților de gestionare a unei afaceri în insolvență, iar onorariul se aprobă de Comitetul creditorilor sau Adunarea creditorilor prin negocieri cu administratorul/lichidatorul. În practică 65-70% din proceduri sunt intentate la cererea Serviciului Fiscal de Stat, care de regulă sunt în privința unor debitori inactivi, care nu dețin active, iar în final administratorul nu poate recupera nici cheltuielile suportate pentru derularea procesului, nemaivorbind de încasarea onorariilor fixe.

Prin comparație, în legislația României nu este stabilită nicio plafonare pentru remunerare sau numărul de proceduri la care poate fi desemnat un administrator. În cazul, remunerării pentru timpul efectiv lucrat tabelat, nu este clar cum o să fie estimat acest timp și dacă tot se dorește de a impune administratorii autorizați să tableze timpul pentru activitatea sa, atunci ca să fie echitabil ar trebui de intervenit în cadrul tuturor profesiilor liberale cu această propunere, ceea ce este irealizabil. Totodată, administratorul nu activează în condițiile prevăzute de Codul Muncii, iar munca prestată nu este calculată conform

timpului reflectat într-un tabel de pontaj. Asupra acestor aspecte s-a pronunțat și Curtea Constituțională.

Dna Victoria Belous a comunicat că scopul nu este de a plafona, dar ca administratorul să fie remunerat pentru munca efectiv depusă, inclusiv personalul suplimentar care este contractat sau angajat de către acesta.

DI Dumitru Alaiba a menționat că este evidentă necesitatea eliminării abuzurilor din partea unor administratori, dar fără afectarea realizării eficiente a profesiei respective. Totodată este necesară o soluție de compromis agreată de toate părțile, astfel încât proiectul să fie definitivat și transmis spre aprobare în ședința Guvernului.

Astfel, ținând cont că profesia de administrator autorizat este una liberală, nu este clar cum prin modificările propuse de Ministerul Finanțelor în Legea insolvenței pot fi minimizate abuzurile respective.

Dna Angela Popil a intervenit cu propunerea menținerii redacției din proiect a modificărilor la art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (3) în partea ce ține remunerare, fiind oportună efectuarea modificărilor la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară prin includerea unei anexe destinată remunerării în cadrul procedurii de insolvență în care să se includă intervalele minime și maxime ale remunerării fixe pentru administratorii insolvenței/lichidatori.

Dna Victoria Belous a menționat că susține majorarea veniturilor administratorilor, dar aceștia să fie remunerați proporțional timpului efectiv lucrat. Totodată există riscul că instanța nu va lua în calcul prevederile unei Hotărâri de Guvern sau ar putea fi declarate neconstituționale modificările operate.

DI Ion Popa a menționat că scopul modificărilor operate prin Legea insolvenței în 2012 a fost de a asigura o transparență și de a oficializa remunerarea administratorilor autorizați. Riscul remunerării conform timpului efectiv lucrat ar putea fi revenirea la practicile de remunerare neoficială. Administratorii sunt obligați pentru fiecare trei luni să prezinte un raport de activitate, astfel creditorii prin mecanismele deja prevăzute de lege pot interveni la stabilirea remunerării.

Dna Angela Popil a fost de acord cu faptul că în cazul în care administratorul nu a prestat nicio muncă, nu ar fi corect să se calculeze remunerare, însă nu vede cum prin acest proiect de lege poate fi reglementată modalitatea în care corectitudinea calculării remunerării fixe a administratorului insolvenței / lichidatorului să poată fi verificată de instanță, adunarea creditorilor sau comitetul creditorilor. Or, pornind de la propunerea Ministerului Finanțelor, privind remunerarea administratorilor pentru timpul efectiv lucrat, se impune tabelarea timpului de muncă și monitorizarea îndeaproape a activităților efectiv realizate, instanța de insolvență neavând competența să verifice corectitudinea tabelării și nici să monitorizeze munca efectiv prestată de administratori. Instanța nu verifică sau monitorizează activitatea lunară a administratorului, dar poate evalua activitatea acestuia per ansamblu, în baza raportului trimestrial comunicat la lucrările dosarului.

Dna Veronica Mihailov-Moraru a reiterat că politicile ce țin de reglementarea profesiei de administrator autorizat sunt de competența Ministerului Justiției. Remunerarea pentru o profesie liberală conform timpului efectiv lucrat nu se aplică nici într-o țară europeană. Propunerea Ministerului Finanțelor comportă riscuri pentru desfășurarea profesiei.

Astfel, Ministerul Justiției a prezentat două propuneri alternative: stabilirea unui număr limită de debitori la care poate fi desemnat un administrator autorizat și diminuarea nivelului minim de remunerare prin modificări la Hotărârea Guvernului nr. 743/2002.

DI Andrei Balan a menționat că proiectul de lege stabilește un quantum minim pentru remunerare și modificările propuse la Hotărârea de Guvern nu vor fi aplicabile.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că norma de trimitere din art. 25 și art. 70 la Hotărârea Guvernului nr. 743/2012 ar putea fi una generală, fără specificarea cuantumului minim și astfel ar fi asigurată aplicabilitatea acesteia.

Dna Victoria Belous a reïterat că problema ridicată de Ministerul Finanțelor vine să soluționeze cazurile când administratorii nu prestează nicio activitate, dar continuă să fie remunerați lunar.

Dna Angela Popil a menționat că legea insolvabilității subordonează administratorul insolvabilității/lichidatorul, adunării creditorilor și comitetului creditorilor, însă nici comitetul creditorilor și nici adunarea creditorilor nu verifică activitatea lunară desfășurată de către administrator/lichidator, respectiv nu va fi verificat un eventual tabel de pontaj.

Corespunzător, modificarea propusă privind remunerarea lunară a administratorilor/lichidatorilor conform timpului efectiv lucrat nu va avea aplicare practică și nu va aduce rezultatul dorit. Totodată, există riscul imposibilității desemnării unui administrator la întreprinderile care nu au activitate sau active în eventualitatea în care devine clar că în cazul acestor debitori (fără masă debitoare) administratorul / lichidatorul nu va încasa careva remunerați fixe, care să-i asigure acoperirea eventualelor cheltuieli generate de activitatea sa profesională.

Dna Victoria Belous a propus ca acest raport trimestrial care este prezentat de administrator să includă cerințe de prezentare a informației privind activitățile și volumul de muncă prestat.

Dna Viorica Cojuhari a menționat că proiectul deja prevede completarea art. 72 cu alin. (1¹) care include informația pe care trebuie să o conțină raportul.

Dna Angela Popil a propus ajustarea modificării art. 72 alin. (1¹) prin completarea cu o literă nouă care să prevadă că raportul de activitate trebuie să includă informația privind lista activităților executate, timpul investit, activele gestionate, numărul de specialiști atrași în procedură și cheltuielile privind remunerarea acestora și cele operaționale.

DI Andrei Balan a expus că art. 70 alin. (3) setează cuantumul minim al onorariului și în așa caz completarea cu informația suplimentară pe care trebuie s-o conțină raportul administratorului nu ar soluționa problema.

Dna Angela Popil a propus ca o alternativă ca la art. 70 alin. (3) să nu fie prevăzută ca și cuantum minim valoarea medie a intervalului, dar valoarea minimă a acestuia.

DI Ion Popa a menționat că art. 70 alin. (5) stabilește că după primul an de activitate al administratorului, comitetul creditorilor sau după caz adunarea poate decide reducerea cuantumului onorariului fix, dar în practică nu există astfel de solicitări, pe motiv că, creditorii sunt pasivi în cadrul proceselor de insolvabilitate.

Dna Victoria Belous a menționat că ținând cont că onorariul fix se achită din contul debitorului, creditorii nu au interes să înainteze astfel de solicitări.

DI Dumitru Alaiba a reïterat că problema poate fi soluționată după o analiză complexă separată ceea ce necesită un alt exercițiu de modificare a Legii insolvabilității.

Dna Angela Popil a expus că subiectul trebuie examinat din toate perspectivele, or cazurile privind inducerea intenționată sau fictivă a unor debitori în insolvabilitate nu vor fi soluționate, dar aceste aspecte trebuie tratate în cadrul altui proiect de modificare a Legii insolvabilității. În condițiile actuale ale legii, chiar și în cazul existenței unei facturi fiscale neexecutate de doar 10 000 de lei, poate fi indusă în insolvabilitate orice companie cu active de milioane. Există și cazuri în care debitorul intenționat își declară insolvabilitatea pentru a evita achitarea unor datorii.

Dna Victoria Belous a propus ca în proiectul actual să fie inclusă o valoare minimă a creanței pentru care poate fi depusă o cerere introductivă, de exemplu de 50000 de lei.

Dna Angela Popil a menționat că acest prag ar fi oportun doar pentru cazurile în care creditorul înaintează cererea introductivă. În așa caz urmează a se interveni la articolul 20 alin. (2) din lege.

Dna Veronica Arpintin a menționat că propunerea este una suplimentară la obiectul proiectului actual, fiind necesară o analiză suplimentară în baza unor date concrete, care să argumenteze includerea în lege anume a acestui prag. Astfel, este oportună ca aceasta să fie examinată în cadrul altui exercițiu de modificare a legii insolvabilității.

Dna Angela Popil a menționat că este important de a fi stabilit un termen minim de notificare a debitorului de către creditor înainte de depunerea cererii introductive, or actualmente la art. 19 alin. (2) din lege nu este stabilit un termen minim care trebuie respectat între notificarea debitorului despre intenția depunerii cererii introductive și depunerea în instanță a cererii introductive. Există în practică situații când la ora 15:10 este depusă notificarea la debitor și la 16:00 este depusă deja cererea introductivă în instanța de judecată, care este primită spre examinare la 3 zile de la depunere cu înlăturarea debitorului de la administrarea patrimoniului său.

Astfel este imperativă intervenția la art. 19 alin. (2) prin completarea cu textul „cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de depunerea cererii introductive” astfel încât debitorii să dispună de timp pentru stingerea datoriilor / executarea obligațiilor.

DI Dumitru Alaiba, dna Veronica Mihailov-Moraru și dna Victoria Belous au agreeat propunerea expusă la art. 19 alin. (2).

Dna Victoria Belous a reiterat propunerea includerii în art. 25 alin. (6) și art. 70 alin. (4) a prevederilor ca remunerarea să fie stabilită proporțional timpului efectiv lucrat, pentru a evita remunerarea pentru cazurile când nu au fost întreprinse careva acțiuni.

DI Dumitru Alaiba a comunicat că soluția discutată pentru problema remunerării conform timpului efectiv lucrat a fost adresată prin propunerea de modificare a conținutului obligatoriu al raportului, la art. 72, în care administratorul va raporta timpul investit pentru volumul de muncă prestat. Or, o profesie liberală nu poate fi remunerată conform timpului efectiv lucrat.

Dna Veronica Mihailov-Moraru a menționat că norma actuală la art. 70 alin. (4) este o normă generală, iar detalierea volumului de muncă desfășurat se propune a fi reflectată în raportul administratorului. Totodată modificarea art. 70 alin. (3) propusă nu este obiectul prezentului proiect. Problemele enunțate de Ministerul Finanțelor sunt evidente, dar nu constituie obiectul prezentului proiect de lege.

Dna Angela Popil a menționat că propunerile Ministerului Finanțelor depășesc domeniul de reglementare al Legii insolvabilității, or aceasta reglementează procedura insolvabilității, nu activitatea sau remunerarea administratorului, fiind oportună revizuirea cu acest scop a Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați.

Dna Victoria Belous a propus să fie oferit dreptul de contestare a hotărârii adunării creditorilor privind remunerarea.

Dna Angela Popil a menționat că proiectul de lege oferă actualmente posibilitatea contestării hotărârilor adunării creditorilor atât pe motive de încălcare de procedură, cât și din motive de ilegalitate, pentru debitori, astfel că aceștia pot contesta hotărârea adunării creditorilor sau a comitetului creditorilor, de stabilire a remunerării în cazul în care administratorul nu întreprinde acțiunile necesare.

Dna Victoria Belous a menționat că sunt necesare discuții suplimentare la subiect pentru asigurarea remunerării administratorilor pentru timpul efectiv lucrat pentru fiecare debitor la care este desemnat.

Dna Veronica Mihailov-Moraru reiterează poziția cu referire la necesitatea examinării problemelor expuse în cadrul unui alt proiect, inclusiv în cadrul Grupului de lucru

instituit în vederea inițierii elaborării proiectului de lege pentru modificarea Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați și Legii insolvenței nr. 149/2012.

DI Dumitru Alaiba a menționat că legea nu poate prevedea reglementări specifice pentru fiecare caz și scenariu din practică și este absolut necesar să fie promovat proiectul actual cu soluțiile de compromis examinate și agreate în cadrul ședinței.

S-a stabilit:

Pentru problemele expuse de Ministerul Finanțelor, privind remunerarea administratorilor autorizați, Ministerul Justiției și Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării propun următoarele soluții, agreate în cadrul ședinței:

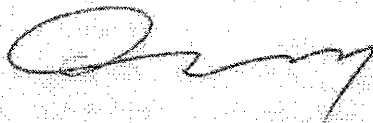
1. Modificarea art. 19 alin. (2) care să prevadă notificarea debitorului cu cel puțin 5 zile lucrătoare înainte de depunerea cererii introductive.
2. Modificarea art. 72 alin. (1¹) prin completarea cu o literă nouă care să prevadă că raportul va include volumul activităților executate, timpul investit, activele gestionate, numărul de specialiști atrași în procedură și cheltuielile privind remunerarea.

S-au constatat:

Pozițiile divergente ale autorităților care nu au fost depășite:

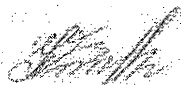
1. Ministerul Finanțelor va prezenta suplimentar propunerile sale referitoare la onorariul fix și onorariul de succes.
2. Ministerul Justiției va examina suplimentar problematica invocată de reprezentanții Ministerului Finanțelor și va solicita, în acest sens, o poziție a profesioniștilor din domeniul insolvenței, rezervându-și dreptul de a veni cu anumite rectificări de poziție instituțională.
3. Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, în calitate de autor al proiectului, își menține poziția cu referire la oportunitatea examinării propunerilor Ministerului Finanțelor suplimentar în cadrul altui exercițiu de modificare a cadrului normativ privind insolvența și susține propunerea Ministerului Justiției expusă în cadrul ședinței de a examina propunerile Ministerului Finanțelor în cadrul Grupului de lucru instituit în vederea inițierii elaborării proiectului de lege pentru modificarea Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați și Legii insolvenței nr. 149/2012.

Președintele ședinței

Dumitru ALAIBA

Secretarul ședinței

Viorica Cojuhari

Propunerile suplimentare ale Ministerului Finanțelor prezentate prin corespondență ca urmare a ședinței din 18.09.2024

Articolul 25. Statutul și competența administratorului provizoriu

(6) ~~Cuquantumul de remunerare a administratorului provizoriu îl stabilește instanța de insolabilitate în mărime fixă, pentru fiecare lună de activitate efectiv lucrată proporțional timpului efectiv lucrat și confirmată documentar, care nu poate fi mai mică de coeficientul minim de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariilor de funcție ale conducătorilor încadrați în unitățile ce nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuquantumul minim garantat al salariului în sectorul real la unitățile cu autonomie financiară. Acest cuquantum poate varia în limita intervalului minim și maxim pentru stabilirea salariilor tarifar/de funcție, prevăzute pentru conducător/conducătoare a instituției/entității în anexa nr.4 la Hotărârea Guvernului nr.743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară.~~

(7) Pentru îndeplinirea atribuțiilor sale, administratorul provizoriu poate angaja specialiști. Numirea și nivelul remunerației lor se supun aprobării instanței de insolabilitate, cu excepția cazurilor în care se stabilește că remunerația se va face din contul administratorului provizoriu sau al creditorului care a depus cerere introductivă.

(8) Atribuțiile administratorului provizoriu încetează în momentul desemnării administratorului insolabilității/lichidatorului de către instanța de insolabilitate sau al respingerii cererii introductive în lipsa temeiului de insolabilitate.

[Art.25 alin.(3) în redacție nouă, alin.(5¹) introdus prin Legea nr.141 din 16.07.2020, în vigoare 14.09.2020]

Articolul 70. Remunerarea administratorului/lichidatorului. Compensarea cheltuielilor

(1) Pentru îndeplinirea funcțiilor, administratorul/lichidatorul are dreptul la remunerație și la compensarea cheltuielilor aferente.

(2) Remunerația administratorului/lichidatorului se constituie din onorarii fixe și onorarii de succes sub formă procentuală și se achită în monedă națională, inclusiv în cazul în care remunerația se determină în funcție de creanțe/sume în valută străină.

(3) ~~Cuquantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuquantum nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuquantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară. Acest cuquantum poate varia în limita intervalului minim și maxim pentru stabilirea salariilor tarifar/de funcție, prevăzute pentru conducător/conducătoare a instituției/entității în anexa nr.4 la Hotărârea Guvernului nr.743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară. La stabilirea onorariului fix se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse: a) numărul de salariați ai debitorului; b) riscul privind conflictele de muncă; c) cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani; d) valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; e) valoarea creanțelor, numărul debitorilor; f) numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rol în care debitorul are calitate de reclamant și, respectiv, de pârât; g) valoarea patrimoniului, potrivit evaluării; h) natura activelor, atractivitatea pe piață, riscurile legate de conservarea lor; i) nivelul de lichidități aflate la dispoziția debitorului pentru acoperirea cheltuielilor inițiale de lichidare. Onorariul fix se plătește~~

lunar din patrimoniul debitorului proporțional timpului efectiv lucrat în luna respectivă, confirmat documentar și aprobat de instanța de insolvență.

~~(4) Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului.~~

(5) Comitetul creditorilor sau, după caz, adunarea creditorilor, după primul an de la emiterea hotărârii de intentare a procedurii de insolvență, poate decide reducerea cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului, dar nu mai jos decât coeficientul minim de multiplicare, recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit cu cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară.

(6) Independent de valoarea onorariului fix sau a onorariului de succes, comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, adunarea creditorilor poate decide asupra acordării unei plăți unice în favoarea administratorului/lichidatorului în cazul în care propune un plan de restructurare acceptat și confirmat.

~~(7) Onorariul de succes sub formă procentuală se plătește din contul creditorilor, care au acceptat stabilirea acestuia, în funcție de volumul și de complexitatea administrării, în cuantum de cel mult 5% din sumele distribuite creditorilor în urma valorificării masei debitoare. În cazul în care statul este creditor majoritar, onorariul de succes sub formă procentuală se stabilește în baza unei grile aprobate prin hotărâre de Guvern. Onorariul de succes sub formă procentuală nu se plătește din contul creditorilor, care reprezintă interesele bugetului public național, componentele cărora sunt prevăzute la art.26 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014, precum și din contul creditorilor, care nu și-au exprimat expres acordul la plata acestui onorariu.~~

(8) Onorariul de succes se reține de administrator/lichidator, la data distribuirii masei debitoare, din sumele repartizate creditorilor în contul stingerii creanțelor validate, iar în cazul stingerii creanțelor prin compensare, se achită de creditor cu 5 zile înainte de data transmiterii în natură a bunurilor din masa debitoare.

(9) Cuantumul onorariului de succes și al compensației cheltuielilor ce urmează a fi plătite administratorului/lichidatorului se stabilește prin negocieri de către comitetul creditorilor sau, după caz, de către adunarea creditorilor.

(10) În cazul în care procedura încetează în legătură cu încheierea unei tranzacții, onorariul de succes al administratorului/lichidatorului se va plăti în termenele și în mărimea prevăzute de tranzacție.

(11) În cazul demisiei sau al destituirii administratorului insolvenței/lichidatorului, nu se achită onorariu fix din data demisiei sau a destituirii.

(12) Cheltuielile aferente procedurii instituite prin prezenta lege, inclusiv cheltuielile de publicare, notificare, convocare și comunicare a actelor de procedură efectuate de către administrator/lichidator vor fi suportate din patrimoniul debitorului.

(13) În cazul în care se constată că debitorul nu dispune de bunuri sau că bunurile lui nu pot acoperi cheltuielile procedurii de insolvență sau ale procedurii falimentului, achitarea onorariului fix administratorului/lichidatorului, precum și compensarea cheltuielilor aferente se trec în mod solidar, prin încheiere judecătorească, în obligația organelor de conducere ale debitorului consemnate la art.247. Încheierea judecătorească se emite cu citarea administratorului/lichidatorului, a membrilor organelor de conducere ale debitorului în a cărui obligație se cere trecerea acoperirii cheltuielilor masei debitoare, a președintelui comitetului creditorilor. Încheierea poate fi atacată cu recurs de persoanele vizate în ea. Neprezentarea părților citate legal nu împiedică examinarea cauzei.

(14) În cazul în care masa debitoare nu se vinde ori nu se valorifică și nu există mijloace bănești la conturile de acumulare, sumele ajunse la scadență, constituite din

onorariu fix și/sau cel de succes, precum și cheltuielile aferente pot fi stinse față de administrator/lichidator în baza unei hotărâri a comitetului creditorilor, confirmată de instanța de insolvență, cu transmiterea în natură a bunurilor din masa debitoare evaluate la suma datoriei.

(15) Remunerarea și cheltuielile specialiștilor și ale experților neprevăzuți în lista statelor de personal ale debitorului, angajați de administrator fără acordul comitetului creditorilor, se plătesc din contul remunerației administratorului.

[Art.70 alin.(9) modificat, alin.(5),(9) în redacție nouă prin Legea nr.141 din 16.07.2020, în vigoare 14.09.2020]

Articolul 72. Raportul administratorului/lichidatorului

(1) La finele fiecărei proceduri, dar nu mai rar decât o dată în trimestru, administratorul/lichidatorul prezintă instanței de insolvență un raport despre modul în care și-a îndeplinit atribuțiile, precum și o justificare a cheltuielilor de administrare a procedurii sau altor cheltuieli efectuate din patrimoniul debitorului. Baza de raportare cuprinde 3 luni de activitate, raportul putând cuprinde mai multe luni.

(1¹) Pentru aprobarea onorariului fix, administratorul/lichidatorul prezintă trimestrial instanței de insolvență un raport detaliat privind acțiunile întreprinse lunar. În dependență de acțiunile întreprinse și efortul depus, instanța de insolvență aprobă onorariul fix, care nu poate depăși cel stabilit de către comitetul creditorilor sau, după caz, de adunarea creditorilor. În cazul în care în decursul unei luni administratorul/lichidatorul nu a efectuat careva acțiuni în cadrul procedurii, instanța de insolvență nu aprobă spre achitare onorariul fix.

2) La cererea comitetului creditorilor, a adunării creditorilor sau a oricărui creditor, administratorul/lichidatorul prezintă explicații, informații sau rapoarte despre starea de lucruri, administrarea masei debitoare sau despre situația financiară a debitorului.

(3) La încheierea atribuțiilor, administratorul/lichidatorul este obligat să prezinte adunării creditorilor un raport final în care să fie consemnate situația masei debitoare și rulajul mijloacelor bănești de pe conturile de acumulare.

(4) Până la ședința adunării creditorilor, instanța de insolvență verifică raportul final al administratorului/lichidatorului. Instanța face o mențiune despre faptul că raportul final este examinat și prezentat participanților la procesul de insolvență spre informare, împreună cu documentele justificative și cu obiecțiile comitetului creditorilor, dacă acesta este constituit.

***Propunerile și argumentele Ministerului Justiției prezentate prin corespondență
urmare ședinței din 18.09.2024***

Supliment la Procesul-verbal

Urmare a efectuării unei analize suplimentare a subiectelor discutate în cadrul ședinței de lucru din data de 18.09.2024, precum și a examinării punctelor de vedere emise de profesioniștii consultați în contextul dat, Ministerul Justiției comunică despre faptul că și-a revizuit poziția asupra propunerii inițiale de a se interveni cu modificări în cuprinsul art. 63 alin. (8) din *Legea insolvenței nr. 149/2012*, astfel încât una și aceeași persoană să nu poată fi desemnată în funcția de administrator provizoriu, administrator al insolvenței sau lichidator, la un număr mai mare de 40 de debitori.

În acest context, urmează a se reține faptul că, aparent, soluții legale privind limitarea expresă a numărului de proceduri ce ar putea fi gestionate de un administrator autorizat **nu se regăsesc** în legislația altor state europene, care au abordare mai flexibilă a acestui subiect și lasă la discreția părților implicate în procedură de a decide asupra antrenării unui anumit administrator autorizat, indiferent de numărul de proceduri gestionate și reieșind mai degrabă din performanța înregistrată de către acest profesionist în cadrul procedurilor gestionate.

Înțelegându-se faptul că prin această intervenție de plafonare s-ar putea crea premise artificiale pentru restrângerea dreptului părților interesate de a recurge la serviciile unor profesioniști mai experimentați și mai rezultativi (ceea ce inevitabil va duce la faptul că serviciile lor vor fi mai solicitate), aceștia fiind forțați să aleagă dintre profesioniștii care nu au multe proceduri în gestiune, precum și considerându-se că la moment *Legea nr. 149/2012* oferă pârghiile necesare pentru a evita antrenarea în proces a unui administrator autorizat care este supraîncărcat și nu va putea gestiona eficient o nouă procedură (art. 63 alin. (9) din lege), ***Ministerul Justiției consideră necesar a se exclude punctul 1 din lista de decizii fixate la finalul procesului-verbal.*** Eventual, în legătură cu acest aspect, se poate reveni la o propunere anterioară vociferată în cadrul ședinței din data de 18.09.2024, prin care s-a sugerat ca, în cuprinsul art. 63 alin. (9) din *Legea nr. 149/2012*, cuvintele „va comunica” să fie substituite cu cuvintele „este obligată să comunice”, evidențiindu-se prin aceasta suplimentar caracterul obligatoriu a acestei obligații legale a administratorului autorizat.

În legătură cu propunerea de instituire a unui mecanism de „tarifare” a activității administratorului autorizat, în funcție de munca desfășurată într-un anumit interval de timp de referință (pe oră, lunar), analizându-se suplimentar și propunerile parvenite de la Ministerul Finanțelor, Ministerul Justiției comunică despre faptul că își menține poziția expusă inițial privind inadmisibilitatea recurgerii la asemenea soluții, ce contravin însăși conceptului de profesie liberală a administratorului autorizat.

În acest sens, se comunică faptul că, pe marginea propunerilor parvenite de la Ministerul Finanțelor, a fost consultată opinia profesioniștilor practicieni, fiind recepționate în acest sens 2 puncte de vedere, care vor fi anexate la prezentul proces-verbal. Menționăm în acest sens că observațiile și propunerile alternative conținute în aceste opinii au fost analizate de minister și sunt asumate în totalitate.

Astfel, expuse sintetic, motivele pentru care Ministerul Justiției nu susține includerea unui asemenea mecanism de remunerare a activității administratorului autorizat sunt următoarele:

1. din punct de vedere a dreptului comparat, nu a fost identificat în legislația vreunui stat european un mecanism de remunerare care ar porni de la premisa achitării serviciilor administratorilor autorizați proporțional timpului efectiv lucrat. Astfel, ca un model de lucru poate fi analizată reglementarea existentă în România, care nu prevede remunerarea administratorului autorizat în funcție de activitatea efectiv realizată de acesta (a se vedea în acest sens *Legea nr. 85/2014 privind procedurile de prevenire a insolvenței și de insolvență* și *Ordonanța de Urgență a Guvernului nr. 86/2006 privind organizarea activității practicienilor în insolvență*). La caz, Ministerul Justiției este deschis să analizeze în comun cu autoritățile publice interesate și alte soluții pentru a ameliora cadrul normativ intern referitor la acest subiect.

2. optica generală a legii este că remunerația administratorului insolvabilității/lichidatorului se stabilește de creditori (adunare, comitet, reprezentant) prin negocieri. **Negocierea este o discuție între doi sau mai multe persoane, un proces de comunicare structurat, prin care părțile rezolvă problemele care există între ele, încercând să găsească soluții acceptate de toți cei implicați.** Instanța nu participă la aceste negocieri, or legiuitorul asigură securitatea raportului juridic care este materializat printr-un proces-verbal dintre creditori și administratorul insolvabilității/lichidator. Instanța nu va putea interveni în modificarea rezultatului negocierilor dintre părți mai ales dacă nici una dintre părți nu solicită expres anularea acestei negocieri.

Respectiv, legiuitorul a statuat că în partea ce ține de remunerația administratorului insolvabilității/lichidatorului aceasta urmează a fi stabilită de către creditori prin organele sale în urma negocierilor purtate. Doar în acest caz s-ar asigura echilibrul corect dintre acordul administratorului/lichidatorului la prestarea muncii și acordul la cuantumul remunerației ce urmează să fie achitat administratorului insolvabilității/lichidatorului pentru munca sa.

3. Administratorul procedurii de insolvabilitate nu este un angajat pe oră al debitorului insolvabil, acesta este ținut de legea insolvabilității să efectueze un anumit volum de muncă neraportând acest volum la numărul de ore în care acesta trebuie îndeplinit.

Administratorul nu dispune de garanțiile stabilite de Codul Muncii: salariu garantat, garanții și compensații, inclusiv scutirea de la executarea obligațiilor pe timp de concediu anual sau medical, normarea timpului de muncă la 8 ore.

Or, din momentul desemnării sale în calitate de lichidator/administrator al insolvabilității, atribuțiile acestuia nu sunt exercitate într-un anumit interval de ore, în anumite zile ale săptămânii, lunii etc.

Gestionarea unei societăți insolvabile impune necesitatea disponibilității permanente, continue din partea lichidatorului/administratorului insolvabilității, acesta din urmă asigurând neîntrerupt conducerea, supravegherea societății insolvabile.

4. urmează a fi atrasă atenția în acest sens și asupra unui șir de considerente ale Curții Constituționale, expuse în contextul unor hotărâri/decizii pe marginea prevederilor relevante din cadrul *Legii nr. 149/2012*.

Potrivit par. 63 din **Hotărârea Curții Constituționale nr.16 din 09.06.2020**, Curtea observă că activitatea administratorului insolvabilității constituie o activitate care se remunerează în cuantumul stabilit de creditori (comitetul sau adunarea creditorilor), cuantum care nu poate fi mai mic decât cuantumul stabilit de lege (art. 70 alin. (3) din *Lege*).

Astfel, legiuitorul a luat un punct de reper pentru fiecare lună în care administratorul a administrat întreprinderea insolvabilă stabilind coeficientul minim și neatribuindu-i administratorului autorizat statutul de angajat, cu calcularea remunerației pentru anumite

ore de muncă lucrate. Din acest motiv, va trebui sesizată clar situația, că cuantumul remunerației NU poate fi stabilit pe ore; legiuitorul nu a prevăzut stabilirea acestuia pe ore, ci pe luni efective în care administratorul/lichidatorul a exercitat funcția în cadrul debitorului. Or, legiuitorul când vorbește despre salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare nu vorbește despre faptul, că conducătorul unității primește salariu pe ore efectiv lucrate, ci pe lună în funcție de deținerea statutului de conducător.

Suplimentar, prin intermediul **Deciziei de inadmisibilitate nr. 65/2018**, Curtea Constituțională a stabilit „Această activitate implică efectuarea și întreprinderea unui spectru larg de acțiuni complexe cu un grad sporit de risc și responsabilitate cu privire la actele întocmite și la patrimoniul gestionat, care la rândul lor îi conferă din start administratorului și lichidatorului o multitudine de atribuții.

Administratorul/lichidatorul își exercită atribuțiile cu diligența unui bun profesionist, acționând pe propria răspundere în vederea armonizării intereselor creditorului și debitorului.

Curtea a conchis că instituirea prin lege a unei proceduri distincte a insolvabilității este justificată de preocuparea legislatorului de a reglementa în mod judicios aspectele ce țin de procedura vizată. Această procedură nu poate fi asimilată cu procedura încasării sumelor cu titlu de onorariu achitate executorilor judecătorești sau avocaților. (...)

Curtea a menționat că, datorită gradului sporit de responsabilitate în gestionarea eficientă a patrimoniului pentru realizarea obiectivului principal al insolvenței, legislatorul a stabilit o remunerare suplimentară sub formă de onorariu de succes într-un cuantum procentual care să asigure un echilibru între interesele creditorilor și cele ale debitorului, precum și complexitatea administrării efectuată de către administrator/lichidator. Procentajul remunerației și al compensației cheltuielilor ce urmează a fi plătite administratorului/lichidatorului se stabilește de comitetul creditorilor sau de adunarea creditorilor, după caz, conform articolului 70 alin.(9).

Curtea a observat că legislatorul le-a oferit creditorilor posibilitatea de a stabili cuantumul cu care urmează a fi remunerat administratorul/lichidatorul.

Echilibrul dintre interesele patrimoniale ale debitorului și ale creditorilor este asigurat și prin faptul că onorariul de succes al administratorului/lichidatorului se plătește din sumele distribuite creditorilor, pe când onorariul fix se plătește din patrimoniul debitorului.”.

Reieșind din obligația generală a tuturor subiecților de drept de a asigura respectarea actelor Curții Constituționale, inclusiv a considerentelor care au stat la baza emiterii acestora, obligație ce subzistă și în contextul elaborării proiectelor de acte normative, suntem de opinia că și în contextul operării modificărilor în cadrul Legii nr. 149/2012 există obligația de a se ține cont de aceste considerente.

5. Propunerile suplimentare parvenite din partea Ministerului Finanțelor în esență excedează obiectul de reglementare a proiectului de lege promovat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, ba chiar și cel al Legii nr. 149/2012, acestea având repercusiuni și impunând, după caz, ajustări corespunzătoare și în legislația cu referire la activitatea administratorilor autorizați. Se va remarca în acest sens că politica guvernamentală în acest domeniu (de altfel ca și la restul profesiilor liberale din domeniul justiției) este promovată de către Ministerul Justiției. Reieșind din aceste considerente legate de domeniul de competență al fiecărui minister implicat, comunicăm că la moment, pe platforma ministerului este organizat un grup de lucru care urmează să elaboreze un

proiect consolidat de modificare atât a Legii nr. 149/2012, cât și a Legii nr. 161/2014 cu privire la administratorii autorizați.

În acest context, ținând cont de faptul că propunerile Ministerului Finanțelor excedează considerabil scopul inițial și finalitățile urmărite prin intermediul proiectului promovat de Ministerul Dezvoltării Economice și Digitalizării, având valențe care ating și organizarea activității de administrator autorizat, se propune ca subiectul legat de remunerarea administratorilor autorizați, precum și toată problematica aferentă acestui subiect, să fie examinată și soluționată prin intermediul proiectului ce se elaborează la Ministerul Justiției. În acest sens, se exprimă deschiderea totală de a se asigura participarea reprezentanților Ministerului Finanțelor și Ministerului Dezvoltării Economice și Digitalizării la toate ședințele grupului de lucru respectiv.

Suplimentar la cele menționate, Ministerul Justiției comunică despre:

- susținerea deplină în continuare a propunerii de la pct. 2 din cuprinsul procesului-verbal (*legată de modificarea art. 72 alin. (1¹) prin completarea cu o literă nouă care să prevadă că raportul administratorului autorizat va include volumul activităților executate, timpul investit, activele gestionate, numărul de specialiști atrași în procedură și cheltuielile privind remunerarea*), precum și a celei de la pct. 3.

- disponibilitatea de a discuta, în principiu, asupra soluțiilor legate de cuantumul minim pentru onorariul fix al administratorului autorizat, prevăzute la art. 70 alin. (3) din Legea nr. 149/2012 (substituirea coeficientului mediu cu coeficientul minim).

- în paralel cu problematica abordată în cadrul ședinței de lucru, ministerul se angajează să întreprindă măsuri în vederea accelerării desfășurării procedurilor disciplinare în privința administratorilor autorizați.

Propunerea Ministerului Finanțelor	Propunere alternativă Ministerul Justiției
<p>Art. 70 alin. (3): (3) Cuantumul onorariul fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. Acest cuantumul nu poate fi mai mic de coeficientul mediu de multiplicare recomandat pentru stabilirea salariului de funcție al conducătorilor încadrați în unități care nu aplică sistemul de salarizare bazat pe rețeaua tarifară unică de salarizare, înmulțit la cuantumul minim garantat al salariului din sectorul real la unitățile cu autonomie financiară. Acest cuantumul poate varia în limita intervalului minim și maxim pentru stabilirea salariilor tarifare/de funcție, prevăzute pentru conducător/conducătoare</p>	<p>Art. 70 alin. (3) și alin. (4): „(3) Cuantumul onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilește de către comitetul creditorilor ori, în cazul în care acesta nu este constituit, de către adunarea creditorilor prin negocieri. La stabilirea cuantumulului onorariului fix al administratorului / lichidatorului se va ține cont de următoarele criterii care reflectă gradul de complexitate a activității depuse:</p> <ol style="list-style-type: none"> numărul de salariați ai debitorului; riscul privind conflictele de muncă; cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani până la intentarea procesului de insolvență; valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; valoarea creanțelor și numărul debitorilor; numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rolul instanțelor de judecată în care debitorul are calitate de reclamant și, respectiv, de pârât; valoarea totală a activelor debitorului, conform evaluărilor; natura activelor debitorului și riscurile legate de conservarea lor;

instituției/entității în anexa nr.4 la Hotărârea Guvernului nr.743/2002 cu privire la salarizarea angajaților din unitățile cu autonomie financiară. La stabilirea onorariului fix se vor avea în vedere următoarele tipuri de factori care reflectă gradul de complexitate a activității depuse: a) numărul de salariați ai debitorului; b) riscul privind conflictele de muncă; c) cifra de afaceri a debitorului pe ultimii 3 ani; d) valoarea totală a datoriilor și numărul creditorilor; e) valoarea creanțelor, numărul debitorilor; f) numărul și complexitatea litigiilor aflate pe rol în care debitorul are calitate de reclamant și, respectiv, de pârât; g) valoarea patrimoniului, potrivit evaluării; h) natura activelor, atractivitatea pe piață, riscurile legate de conservarea lor; i) nivelul de lichidități aflate la dispoziția debitorului pentru acoperirea cheltuielilor inițiale de lichidare. Onorariul fix se plătește lunar din patrimoniul debitorului proporțional timpului efectiv lucrat în luna respectivă, confirmat documentar și aprobat de instanța de insolvență.

~~(4) Onorariul fix stabilit pentru administrator/lichidator se plătește lunar din patrimoniul debitorului.~~

- i) nivelul de lichidități aflate la dispoziția debitorului pentru acoperirea cheltuielilor procesului de insolvență;
- j) tipul și natura activităților debitorului;
- k) contribuția efectivă a administratorului în procedura de insolvență a debitorului.

(4) Intervalul și coeficienții de multiplicare utilizați la determinarea cuantumului onorariului fix al administratorului/lichidatorului se stabilesc de Guvern.”

Se propune completarea art. 70 cu alin. (4¹) cu următorul cuprins:

“(4¹) Onorariul fix al administratorului / lichidatorului se plătește lunar din patrimoniul debitorului în baza raportului administratorului / lichidatorului care trebuie să cuprindă activitățile efectiv desfășurate de către administrator / lichidator în perioada de gestiune pentru care este calculat onorariul fix.”

Comentariu: Dacă se acceptă această propunere, putem merge pe elaborarea unei hotărâri de guvern separate pentru procedurile de insolvență în care să stabilim intervalul și coeficienții în baza cărora se va determina onorariul fix și unde putem indica care este onorariul minim garantat care îl poate încasa administratorul atunci când nu a desfășurat activități pentru debitorul respectiv, din motive neimputabile administratorului.

Instanța de insolvență nu are această competență. A se vedea art. 5 din Legea nr. 149/2012. Instanța de insolvență stabilește / aprobă doar remunerarea administratorului provizoriu, onorariile administratorilor după intentarea procesului de insolvență se stabilesc / se aprobă exclusiv de către adunarea creditorilor / comitetul creditorilor. Aceasta este competență exclusivă a adunării sau comitetului similar regulilor aplicabile în cazul entităților comerciale care nu sunt în insolvență. Încălcarea acestei competențe a organului respectiv de conducere a debitorului, este o încălcare crasă a principiilor de guvernare, aplicabile și societăților insolvente.

Art. 70 alin. (7) :

(7) Onorariul de succes sub formă procentuală se plătește din contul creditorilor, care au acceptat stabilirea acestuia, în funcție de volumul și de complexitatea administrării, în cuantum de cel mult 5% din sumele distribuite creditorilor în urma valorificării masei debitoare. ~~În cazul în care statul este creditor~~

Categoric nu poate fi acceptată această propunere a Ministerului Finanțelor.

Regula potrivit căreia toate deciziile cu referire la activitatea debitorului după intentarea procedurii de insolvență sunt date în competența adunării creditorilor, nu poate fi anihilată, iar creditorii care nu sunt de acord cu hotărârea adunării unde s-a decis cuantumul onorariului de succes, poate fi contestată de către aceștia în condițiile art. 59 alin. (1) inclusiv în redacția acestui proiect.

<p>majoritar, onorariul de succes sub formă procentuală se stabilește în baza unei grile aprobate prin hotărâre de Guvern. Onorariul de succes sub formă procentuală nu se plătește din contul creditorilor, care reprezintă interesele bugetului public național, componentele căruia sunt prevăzute la art.26 din Legea finanțelor publice și responsabilității bugetar-fiscale nr.181/2014, precum și din contul creditorilor, care nu și-au exprimat expres acordul la plata acestui onorariu.</p>	<p>În plus, propunerea MF privind scutirea creditorilor bugetari de la obligația plății onorariului de succes al administratorului / lichidatorului este inechitabilă raportat la ceilalți creditori. Creanțele datorate BPN deja au grad de stingere prioritară raportat la alți creditori, cu excepția creditorilor garantați, dacă acceptăm aceasta propunere, încălcăm principalele principii ale procedurilor de insolvență – egalitatea în tratament a creditorilor, și caracterul concursual, colectiv și egalitate al procedurii insolvenței în sine.</p> <p>Nicăieri în legislația UE nu este făcută această excepție, aceasta fiind contrară inclusiv ghidului legislativ UNCITRAL în materie de insolvență, care trebuie implementat integral și în RM în contextul procesului de aderare la UE.</p> <p>La fel, scutirea creditorilor care au votat împotriva de la plata onorariului de succes, nu este altceva decât aceeași negare a regulii majorității.</p> <p>Ministerul justiției nu cred ca poate accepta o asemenea abordare.</p>
<p>Art. 72 alin. (1/1): (1¹) Pentru aprobarea onorariului fix, administratorul/lichidatorul prezintă trimestrial instanței de insolvență un raport detaliat privind acțiunile întreprinse lunar. În dependență de acțiunile întreprinse și efortul depus, instanța de insolvență aprobă onorariul fix, care nu poate depăși cel stabilit de către comitetul creditorilor sau, după caz, de adunarea creditorilor. În cazul în care în decursul unei luni administratorul/lichidatorul nu a efectuat careva acțiuni în cadrul procedurii, instanța de insolvență nu aprobă spre achitare onorariul fix.</p>	<p>La art. 72 alin. (1/1): Dacă se acceptă propunerea de modificare a art. 70 alin. (3), alin. (4) și alin. (4/1) așa cum au fost formulate mai sus, la art. 72 alin. (1/1) putem completa cu lit. e) cu următorul cuprins: „e) activitățile desfășurate conform rapoartelor lunare în baza cărora s-a calculat onorariul fix al administratorului / lichidatorului, numărul de specialiști atrași în procedură și cheltuielile privind remunerarea acestora;”</p> <p>Comentarii: Comentariul anterior este valabil și în acest caz. Instanța de insolvență nu are competență de aprobare a onorariului fix. Este o ingerință inadmisibilă în competența adunării. Dimpotrivă, instanța va putea ajusta onorariul fix stabilit doar dacă creditorii sau debitorii pun problema încasării unui onorariu mai mare decât cel convenit și calculat în funcție de factorii de risc indicați la art. 70. Propunerea respectivă a MF, contrar intenției declarate, va adăuga volum de lucru suplimentar instanței de insolvență, activitate care este improprie rolului instanței la etapa de după intentarea procedurii de insolvență. În cadrul procedurilor de insolvență instanța are un rol pasiv, de supraveghere a derulării procedurilor de insolvență, aceasta propunere a MF ar plasa instanța în afara limitelor de competență</p>